

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

V legislatura

Any 2002

Núm. 105

Presidència del Molt Honorable Sr. Maximilià Morales i Gómez.

Sessió celebrada dia 22 d'octubre del 2002

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 3648/02**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Cerezo i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a criteris de distribució de malalts mentals crònics als pisos de Palma. 4542
  - 2) **RGE núm. 3645/02**, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Maria Castillo i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a denúncies formulades pel Servei de traumatologia de la Fundació Hospital de Manacor. 4543
  - 3) **RGE núm. 3641/02**, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespi i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a investigació i estudis. 4544
  - 4) **RGE núm. 3646/02**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Llamas i Márquez, del Grup Parlamentari Popular, relativa a criteris emprats pel Consell de Govern per atorgar les ajudes destinades a carreteres. 4545
  - 5) **RGE núm. 3647/02**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a modificació dels criteris pels quals la Fundació Illesport ha atorgat subvencions als equips d'elit. 4546
-
-

6) **RGE núm. 3649/02**, de l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a quants professionals del sector han visitat la fira Hàbitat 2002. 4547

7) **RGE núm. 3642/02**, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a implantació d'empreses al Parc Bit. 4548

8) **RGE núm. 3650/02**, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a neteja de torrents. 4549

9) **RGE núm. 3643/02**, de l'Hble. Diputat Sr. Salvador Cànoves i Rotger, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a preus dels bitllets d'avió. 4550

10) **RGE núm. 3644/02**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a rectificació del Reial Decret 5/2002. 4551

11) **RGE núm. 3539/02**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a Fundació Francisco Franco. 4552

12) **RGE núm. 3651/02**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a designació de les Balears com a regió europea de l'any. (**Ajornada**). 4552

II. MOCIONS:

1) **RGE núm. 3520/02**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a gestió dels residus sòlids urbans de Mallorca, derivada del debat de la interpell·lació RGE núm. 1588/02. 4552

2) **RGE núm. 3609/02**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política sociosanitària del Govern de les Illes Balears, derivada del debat de la interpell·lació RGE núm. 1867/02. 4559

III. Debat de l'esmena a la totalitat, amb text alternatiu, RGE núm. 3129/02, presentada pel Grup Parlamentari Popular, al Projecte de Llei RGE núm. 2557/02, de cooperatives de les Illes Balears. 4566

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats començam la sessió plenària del dia d'avui i ho feim, com és habitual, amb el torn de preguntes.

I.1) Pregunta RGE núm. 3648/02, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Cerezo i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a criteris de distribució de malalts mentals crònics als pisos de Palma.

La primera d'elles la RGE núm. 3648, relativa a criteris de distribució dels malalts mentals crònics als pisos de Palma que formula l'Hble. Diputada Sra. Maria Cerezo i Mir del Grup Parlamentari Popular que té la paraula.

LA SRA. CEREZO I MIR:

Gràcies, Sr. President. Però crec que la meua pregunta no anava per aquí, jo demanava els 8 malalts compensats d'on

procedien, els que havien passat als pisos. No demanàvem criteris de distribució. Era una pregunta molt concreta.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Cerezo li he llegit... El títol que em mostra el Lletrat Oficial Major és: criteris de distribució dels malalts mentals crònics als pisos de Palma. Això és el títol de la pregunta registrada pel Grup Parlamentari Popular amb el número 3648. Però no és preocupi, vostè l'exposi..., és aquesta, o sigui és la 3648.

LA SRA. CEREZO I MIR:

Gràcies, Sr. President. D'on han sortit els 8 pacients psiquiàtrics en procés de rehabilitació avançada que passaran a viure als quatre pisos cedits per l'Ibavi a Son Gibert?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Cerezo. Sra. Consellera de Sanitat té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Gràcies, Sr. President. Sra. Cerezo, els 8 usuaris dels 4 pisos amb suport de Son Gibert provenen del pis tutelat del carrer Aragó.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Sanitat. Sra. Cerezo té la paraula.

LA SRA. CEREZO I MIR:

Gràcies, Sr. President. En el pis assistit del carrer Aragó vostès només hi tenien un pis tutelat. Açò ho vaig demanar oportunament en resposta per escrit, allà hi havia 3 dones i 1 home, eren 4 i en aquests moments me'n surten 8. Vostès només tenien un pis tutelat. Jo crec que seria bo que alguna vegada les declaracions per la premsa les fes algun tècnic, el coordinador o la persona que vostè cregués adequada, perquè vostè no té l'obligació de saber aquestes coses, però té 8 associacions i una federació que estan pendents de cada una de les seves paraules perquè no tenen massa tranquil·litat amb l'afer de la reforma psiquiàtrica.

Crec efectivament que vostè sap la diferència entre un pis assistit i un pis tutelat, un pis tutelat necessita un triple torn d'atenció professional i..., allò que en deim el *corretornos*. És a dir, aquests que vostè diu que estan rehabilitats, supòs que n'hi ha alguns que procedeixen del psiquiàtric i no dubt que estan compensats. Bé posem que passen a pisos assistits, però després parla que en sortiran 8 més, que passaran a ocupar aquests pisos tutelats que ja existien, si només n'existia un, no sé d'on surten aquests altres pisos. Els números no em quadren i jo m'agradaria que vostè m'ho pogués aclarir.

Gràcies, Sra. Consellera.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Cerezo. Sra. Consellera de Sanitat té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Gràcies, Sr. President. Sra. Cerezo, jo li aclariré com ho fet sempre davant aquesta cambra i no només davant aquesta cambra sinó allà on ens hem trobat, en el Fòrum de Salut Mental i li aclariré les dubtes que pugui tenir. Miri, hi ha un circuit que està establert pels tècnics, òbviament, no per la

consellera, perquè no cal que la consellera sàpiga d'aquestes coses amb tants de tecnicismes i que té un objectiu, sobretot importantíssim i és el do d'institucionalitzar totes les persones que tenim a l'Hospital Psiquiàtric. Si no record malament l'any 99 en vàrem trobar prop de 350. El primer pas és anar a viure a un pis tutelat, que com molt bé vostè ha explicat és un pis que té una màxima coordinació i una màxima vigilància. En el mateix temps i des del centre de dia de la colònia es realitzen els programes, que vostè deu conèixer, de rehabilitació com poden ser psicoeducació, com pot ser consciència de la malaltia, com pot ser activitats de la vida diària, autoadministració de fàrmacs i d'altres. Quan cada usuari i segons el pla individual de rehabilitació que posen els tècnics, s'inicia el procés. El procés segueix amb aquest segon pas que és quan els tècnics comproven que aquests usuaris han adquirit les capacitats i l'autonomia necessària de forma gradual s'inicia el canvi a pisos amb suport o pisos supervisats, que com vostè ha explicat són pisos que tenen una graduació diferent del pis tutelat en referència a l'atenció i supervisió.

El tercer pas i ja s'ha iniciat també en el mateix procés, aquests pacients que ara viuen en el Pavelló Lluerna de l'Hospital Psiquiàtric i per tal de cobrir les places que han quedat vacants, aquestes persones van al pis tutelat d'Aragó. Li he de remarcar Sra. Cerezo que aquests pacients queestic explicant ara del Pavelló Lluerna presenten un alt nivell de deteriorament, la qual cosa que els professionals fan aquesta feina amb cura i forma gradual...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Sanitat el seu temps està esgotat.

I.2) Pregunta RGE núm. 3645/02, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Maria Castillo i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a denúncies formulades pel Servei de traumatologia de la Fundació Hospital de Manacor.

Passam a la segona pregunta RGE núm. 3645, relativa a denúncies formulades pel Servei de Traumatologia de la Fundació Hospital de Manacor que formula l'Hble. Diputada Sra. Aina Maria Castillo i Ferrer del Grup Parlamentari Popular que té la paraula.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Durant aquestes darreres setmanes, malauradament, hem sentit a parlar molt de l'Hospital de Manacor perquè ha sortit a la llum pública un seguit de problemes que l'han posat en primera línia d'atenció. I així resulta que per una banda no hi ha manera de signar un conveni de personal, hi ha una manca d'acord entre la direcció de l'hospital i la part social per signar aquest conveni que ens durà, si vostè Sra. Consellera no hi posa remei, a una vaga indefinida les properes setmanes.

Però per una altra banda hi ha i és d'allò que volem parlar avui aquí, hi ha unes denúncies per part del Servei de Traumatologia d'aquest hospital que diuen que per una banda

tenim una doble llista d'espera a l'hospital, és a dir, n'hi ha una d'oficial evidentment inferior i una real molt superior, sobretot per allò que fa referència als pacients que esperen una intervenció per més de sis mesos. I per altra banda hi ha hagut un canvi en aquest sistema d'urgències, que fa que aquesta llista d'espera del servei de traumatologia, degut a la pressió que té el traumatòleg d'urgències, es dispari i fins i tot s'hagin hagut de suspendre intervencions ja programades. Això Sra. Consellera són coses molt greus i voldríem saber quines mesures pensa prendre vostè davant aquesta situació.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Castillo. Sra. Consellera de Sanitat té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Gràcies, Sr. President. Sra. Castillo, s'han preses diferents mesures. La primera des de l'ib-salut, des de la gerència allò que va sortir als mitjans de comunicació és efectivament molt greu i allò que s'ha fet és en aquest cas perquè els mitjans varen recollir que aquests traumatòlegs denunciaven que les llistes d'espera estaven manipulades, aleshores s'ha nomenat un inspector i aquest inspector ja ha pres declaració en els tres traumatòlegs i jo li puc dir a vostè i a tots els diputats, que sabem que la setmana del 21 es traslladarà a l'Hospital de Manacor, per tal d'aclarir aquestes declaracions fetes en els mitjans de comunicació per part dels tres traumatòlegs.

Per altra banda, el patronat de l'Hospital de Manacor, o sigui avui dimarts, està reunit en aquests moments per nomenar un instructor i per aquesta vegada, encara que es preveu que aquest instructor sigui la gerent de l'hospital, per aquesta vegada no serà la gerent per assegurar la màxima transparència i la màxima imparcialitat. Les acusacions que s'han fetes de demora i mala actuació en els usuaris s'han de demostrar Sra. Castillo i després depurar-ne responsabilitats.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera de Sanitat. Sra. Castillo té la paraula.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, la veritat és que estam contents que almanco s'hagin iniciat aquests dos expedients, esperem que s'aclareixi la doble llista d'espera, que és un dèficit de gestió molt important, Sra. Consellera i al final vostè seria la darrera responsable i esperam que l'expedient que s'ha obert a l'Hospital de Manacor no sigui un expedient disciplinari per perseguir a aquells professionals que han denunciat un servei que es dona malament, perquè Sra. Salom ja no és el Partit Popular que ho diu, són tots els professionals de l'Hospital de Manacor, s'ha creat un ambient molt dolent

quan era un hospital que funcionava molt bé, vostè sap que la setmana passada precisament el Servei de Traumatologia va rebre el premi Top 20 dels 303 hospitals de tota Espanya.

Per tant, jo crec que seria molt positiu per a la nostra comunitat i per a tots els ciutadans de la comarca de Manacor que han de rebre el servei de l'Hospital de Manacor, que si és el cas, Sra. Salom no li tremoli la mà a l'hora de demanar responsabilitats.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Castillo. Sra. Consellera de Sanitat té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Gràcies, Sr. President. Vostè ja fa una formació que és equívoca, s'ha de demostrar que hi ha una doble llista d'espera de demores, això és allò que està fent l'inspector de la gerència, com ja li he explicat i és molt greu que ja es posi per endavant que vostè està fent en aquesta cambra, abans de saber el resultat de la inspecció i que vostè pugui posar en dubte la bona feina d'aquest inspector de l'ib-salut.

Jo només li diré que hem actuat d'acord, som s'ha de fer sempre i només li diré una cosa, a tots els hospitals públics d'Espanya hi ha traumatòlegs de guàrdia, de qualsevol patologia, ja siguin fractures musculars, tendons, assistides i totes són tractades per traumatòlegs. L'única excepció era l'Hospital de Manacor, Sra. Castillo, davant la numeració de patologies que jo li acab de fer ingressaven el malalt per atendre-lo el dia següent en horari normal. La responsabilitat de l'ib-salut és assegurar a totes les persones que arriben a un hospital públic...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Sanitat el seu temps està esgotat.

I.3) Pregunta RGE núm. 3641/02, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a investigació i estudis.

Passam a la tercera pregunta RGE núm. 3641, relativa a investigació i estudis que formula l'Hble. Diputat Sra. Andreu Crespí i Plaza del Grup Parlamentari Socialista que té la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, un dels elements que ens serveixen la qualitat d'un sistema sanitari és a més de l'atenció naturalment, la capacitat que té aquest d'investigar i d'estudiar noves tecnologies en aquestes matèries. No només perquè això pugui significar aportacions importants en la millora del tractament de determinades malalties sinó també per

allò que significa la posada a punt del personal que atén als malalts, per tant, el personal sanitari.

Per tant, Sra. Consellera nosaltres voldríem saber com valora en aquests moments, una vegada assumides les transferències, les tasques d'investigació que es realitzen en els nostres centres. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Crespí. Sra. Consellera de Sanitat té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Gràcies, Sr. President. Sr. Crespí, efectivament la investigació és una passa importantíssima dins una comunitat autònoma que vol avançar. Li he de dir que d'ençà que tenim les transferències ho valor de forma positiva i passaré a explicar-li allò que s'ha fet durant tot aquest temps.

Miri, durant l'any 2002 s'ha seguit potenciant tota la feina de les quatre unitats d'investigació de l'ib-salut que permeten tenir uns nivells acceptables en finançament de projectes europeus i nacionals. També s'ha consolidat el funcionament del Comitè Ètic d'investigació de les Illes Balears, el qual assegura el rigor i el compliment dels principis ètics en la recerca amb els humans. S'han avaluat, Sr. Crespí 86 projectes i s'han aprovat 68 el darrer any. A més hi ha dues grans iniciatives que han de permetre oblidar-nos que estam a la cua en investigació biomèdica. Per una banda s'ha creat l'Institut Universitari d'investigacions en ciències de la salut. Fa uns pocs dies es va signar el conveni entre la UIB i la Conselleria de Salut per poder potenciar el desenvolupament i sessió d'espais a l'Hospital de Son Dureta que s'equiparen amb fons FEDER.

També a finals d'any entrarà en funcionament la Fundació Mateu Orfila d' investigacions de ciències de la salut que pot ajudar encara més a potenciar la recerca en aquests camps de les nostres quatre Illes. I en relació a la formació continuada dels nostres professionals sanitaris, li puc dir que durant l'any 2002 els hospitals i l'atenció primària ha duit a terme els seus programes docents amb un augment de pressupost total, amb formació continuada per als nostres professionals. Es gasten avui dia 7 milions d'euros que costa el programa de formació d'especialistes, MIR i que enguany i per primera vegada Sr. Crespí s'amplia amb la formació de les comares.

D'altra banda i una vegada aprovat el decret que ho regula a finals d'any entrarà en funcionament la comissió de formació continuada de les Illes, aquesta comissió permetrà integrar-nos en el grup de les 5 comunitats autònomes que compten amb un sistema propi d'acreditació, de formació continuada. També es donarà accés generalitzat a un servei de biblioteca...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Sanitat el seu temps està esgotat. El Sr. Crespí té la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Sí, encara que la consellera no em pot respondre, només era per felicitar-la per la part que li pugui tocar per haver donat el nom de Dr. Orfila a una institució mèdica. Segurament el Dr. Orfila és el ciutadà d'aquestes Illes, menorquí il·lustre, més important en la, jo diria, gestió sanitària i això fa molts d'anys i a més a un país que no era el seu, és una cosa digna de reconeixement. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Crespí per la seva intervenció.

I4) Pregunta RGE núm. 3646/02, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Llamas i Márquez, del Grup Parlamentari Popular, relativa a criteris emprats pel Consell de Govern per atorgar les ajudes destinades a carreteres.

Passam a la quarta pregunta RGE núm. 3646, relativa a criteris emprats pel Consell de Govern per atorgar les ajudes destinades a carreteres que formula l'Hble. Diputat Sr. Antonio Llamas Márquez del Grup Parlamentari Popular que té la paraula.

EL SR. LLAMAS I MÁRQUEZ:

Gracias, Sr. Presidente. Doy la pregunta por formulada en sus propios términos.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Llamas. Sr. Conseller d'Obres Públiques, Habitatge i Transports té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Francesc Quetglas i Rosanes):

Moltes gràcies, Sr. President. Els criteris han estat en primer lloc, el de transparència, és a dir, s'ha fet una convocatòria pública i no com en temps passats allà on aquests tipus de subvencions s'arreglaven dins els despatxos i com a mínim sense cap mena de transparència. Segon, els criteris d'adjudicació, com no podia ser d'altra manera, són els de l'ordre, primer que es tracti de vies municipals que canalitzin el trànsit de la xarxa primària o secundària, segon que d'acord amb la definició de la llei constitueixin variants i tercera que millorin els accessos als nuclis urbans. I naturalment un criteri implícit, la més eficient assignació de recursos de cara a contribuir a aquestes finalitats. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sr. Llamas té la paraula.

EL SR. LLAMAS I MÁRQUEZ:

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Evidentemente la pregunta era fácil de resolver, usted me

tendria que haber dicho simplemente que estos son los criterios de la orden del día 16. Pero al final no fue así, al final resulta que los criterios que se han empleado, dichos por su propio Gobierno en algunas manifestaciones públicas, son que algunos proyectos, sobretodo refiriendonos específicamente a Palma y a la razón por la que el Ayuntamiento de Palma quedó fuera de estas ayudas, los proyectos de Palma no tenían nada que ver con esta convocatoria.

Otra segunda razón fue que los proyectos de Palma estaban dentro de un convenio de carreteras. Una tercera razón fue que Palma tenía suficientes recursos económicos como para poder ejecutar sus propios proyectos. La semana pasada cuando le pregunté usted añadió dos criterios más, efectivamente yo le comenté que bueno que consideramos que se tendrían que haber aplicado los criterios que había en la orden, los criterios de la orden eran muy específicos, era para todos los ayuntamientos de Baleares, para todos. También me comentó usted que a Palma solamente le había quedado un proyecto y no es así, del informe técnico que obra en mi poder resulta que hay al menos 13 proyectos del Ayuntamiento de Palma que están informados favorablemente por los técnicos, 13 proyectos de los cuales ninguno se tuvo a cuenta. Hubo un sólo criterio y era decir Palma no participará en estas ayudas, ¿por qué? Esa es la pregunta, desde luego con un simple análisis de las peticiones de los diferentes ayuntamientos a lo que adjudica el Govern a cada uno de ellos, pues podemos comprobar como algunos ayuntamientos perciben claramente el 100% de sus peticiones, el Ayuntamiento de Binissalem, el Ayuntamiento de Calvià, el Ayuntamiento de Marratxí, el Ayuntamiento de Pollença, bueno Pollença no porque presentó un sólo proyecto y le queda fuera por no cumplir con los informes técnicos, el Ayuntamiento de Sóller por ejemplo y otros proyectos pero con menos porcentaje.

La verdad es que nos preguntamos Sr. Conseller, si realmente en este consell de gerencia del día 20 hubo una oposición o una decisión sectaria respecto al Ayuntamiento de Palma, lo que se pretendía aquí era dejar a Palma fuera de las ayudas en que participaba el Govern...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Llamas el seu temps està esgotat. Sr. Conseller d'Obres Públiques té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Francesc Quetglas i Rosanes):

Gràcies, Sr. President. Per informació de la cambra, s'ha deixat vostè els ajuntaments de Porreres, Sa Pobla, Santanyí, Campos, Manacor, Montuïri, Lluçmajor i Escorca, només perquè consti en acta.

Miri, les coses que s'han dites són totes veritat, Palma va presentar projectes que no s'ajustaven a la convocatòria i per això varen ser deixats de banda. Segon, Palma va presentar projectes que podien ser inclosos dins el conveni de carreteres perquè feien referència al Pla d'accés a Palma i que està en el conveni de carreteres i per tant, no hi havia cap raó de ser

que estiguessin finançats per aquesta via. I en tercer lloc, li torn a repetir, no hi ha cap criteri en aquesta convocatòria, tal i com vostè ha dit, que feia referència a tots els municipis de les Illes Balears. Aquesta convocatòria es va fer per intentar subvencionar aquelles obres que més i millor contribuïen als objectius. El problema és que Palma a una convocatòria de 12 milions d'euros va presentar projectes per valor de 34 milions d'euros, és a dir, sabent clarament que l'única cosa que faria seria col·lapsar i retardar, per mor de l'estudi penós i complicat que significarien totes les sol·licituds de Palma la resolució d'aquesta convocatòria.

Per tant, Palma no ha jugat amb uns criteris de posar sobre la taula allò que era més adient per a la convocatòria. Però en qualsevol cas, de l'òptima assignació de recursos per mor del pressupost elevadíssim que presentava Palma en relació als seus projectes, l'únic projecte que podia ser inclòs i no em val que vostè em posi sobre la taula només aquells projectes que sí tenien la possibilitat de ser considerats, perquè això donava un total de més de 34 milions d'euros, per tant, s'havia de retallar perquè la pròpia ordre deia...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller el seu temps està esgotat.

I.5) Pregunta RGE núm. 3647/02, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a modificació dels criteris pels quals la Fundació Illesport ha atorgat subvencions als equips d'elit.

Passam a la cinquena pregunta la 3647, relativa a modificació dels criteris pels quals la Fundació Illesport ha atorgat subvencions als equips d'elit que formula l'Hble. Josep Simó Gornés i Hachero del Grup Parlamentari Popular que té la paraula.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera li demanam si la Fundació Illesport pensa modificar les bases de la convocatòria per la qual les entitats esportives concorren en demanda d'ajudes a la Fundació Illesport i deim açò arran de les informacions i comunitats d'algunes d'aquestes entitats que mostren la seva queixa sobre el procediment i criteris que s'han emprat per al repartiment. Per exemple el Pòrtol no està d'acord amb Illesport, demana més doblers a la fundació, tal com ha fet i ha aconseguit el Bàsquet Muro. "El Club Voleibol Ciutadella disconforme con la subvención de Illesport", "el Club Voleibol Ciutadella se siente perjudicado después de ver el reparto en subvenciones concedido por la fundación Illesport a los diferentes equipos y deportes de categorías nacionales de las Illes Balears, por lo que de momento no está dispuesto a firmar el convenio". "El Jovent de Alaior decepcionado, Joan Mascaró Presidente del Jovent mostró ayer su decepción por los cambios otorgados en las ayudas. Recibimos por ser el único equipo EBA de Baleares 11.746 euros y ahora el Muro, único representante balear le otorgan 45.180 euros. Insistimos en la necesidad de aumentar esta

ayuda y nos hicieron la promesa de que sería así, luego no lo cumplieron”.

Li deman per tant, Sra. Consellera, explicacions.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Gornés. Sra. Consellera de Benestar Social té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE BENESTAR SOCIAL
(Fernanda Caro i Blanco):

Gràcies, Sr. President. Sr. Gornés, com vostè sap no fa encara un any que existeix la Fundació Illesport, però tot i això ens ha permès passar de dos equips que eren finançats en part pel Govern, a 22 equips i a la vegada passar d'una sola disciplina esportiva a quatre disciplines esportives, voleibol, futbol sala, atletisme i bàsquet.

Per tant, és molt probable que dels 200 milions que s'han arribat a repartir en patrocini, hi hagi clubs que considerin que necessiten més pressupost, això és del tot lògic, però per primera vegada també s'ha incorporat un criteri o un objectiu que era el de la transparència. Transparència que fins i tot els mitjans de comunicació han publicat els llistats d'allò que rep cada club. Però tot i això, pensam que és possible que els clubs tinguin coses a dir sobre aquest patrocini, el que ha fet la Fundació Illesport és crear la comissió de clubs precisament per escoltar les seves propostes, tot i que pensam que enguany el repartiment que s'ha fet ha seguit clarament criteris que possibiliten una desigualtat, o com vostè ha dit, perjudicar uns equips sobre uns altres quan estan en la mateixa categoria nacional. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Benestar Social. Sr. Gornés té la paraula.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. Dia 1 d'octubre un altre club que tampoc no estava disposat a acceptar les quantitats proposades per la fundació era el Bàsquet Muro, no obstant això, la junta del club que milita en la lliga EBA ha aconseguit un increment de la subvenció de 2,5 milions de pessetes, uns 15.000 euros, després de reunir-se amb el director gerent de la fundació, Sebastià Moll. Miquel Ramis i els seus rebran una ajuda de 7,5 milions de pessetes. Inclogui almanco en les bases d'ajudes que les reunions amb el director gerent de la fundació seran decisives per augmentar la subvenció i donar així una clara oportunitat a totes les entitats esportives perquè puguin arreglar el tema en el despatxet del director gerent.

És a dir, Sra. Consellera, transparència zero.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Gornés. Sra. Consellera de Benestar Social té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE BENESTAR SOCIAL
(Fernanda Caro i Blanco):

Gràcies, Sr. President. Miri Sr. Gornés, precisament vostè em demana si estariem disposats a revisar els criteris i el que m'ha demostrat és que precisament el director gerent, que lògicament té totes les facultats per establir les condicions, ha revisat els criteris una vegada escoltats els clubs. O sigui em sembla que precisament la pregunta que vostè em feia, vostè mateix s'ha contestat.

Els criteris lògicament són molt diferents als que vostè tenien, cap transparència, partides que arribaven no d'una fundació ni d'una única partida, sinó mitjançant finançament d'altres bandes que jo ara no explicaré aquí i sens dubte cap criteri que comparés categories esportives. Jo crec que de tot això vostè en té molt de coneixement i en tot cas...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Benestar Social el seu temps està esgotat.

16) Pregunta RGE núm. 3649/02, de l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a quants professionals del sector han visitat la fira Hàbitat 2002.

Passam a la sisena pregunta la 3649, relativa a quants professionals del sector han visitat la fira Hàbitat 2002 que formula l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut del Grup Parlamentari Popular que té la paraula.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Des del Partit Popular hem vist amb preocupació les reiterades crítiques que han fet els expositors d'Hàbitat, qualificant aquesta fira de fracàs per falta de visitants professionals i també per l'esquivada que varen fer els promotors i constructors a l'acte d'inauguració de la mateixa.

Nosaltres li demanam idò Sr. Conseller, a veure quants de professionals es varen acreditar a la fira Hàbitat 2000? Si varen ser 5.000, com diu l'organització, o molt menys com diuen els expositors. Quina promoció va fer l'organització de la fira, si va enviar o no cap mailing als professionals. En definitiva Sr. Sampol, si és cert també que l'organització va donar a conèixer els resultats de l'enquesta 12 hores abans de recollir-les als expositors, com aquests asseguren.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Oliver. Sr. Vicepresident del Govern té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT DEL GOVERN I CONSELLER D'ECONOMIA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Pere Sampol i Mas):

Gràcies, Sr. President. Bé dels aproximadament 10.500 visitants que va tenir aquesta fira, 5.846 entraren amb una acreditació de professional, és a dir, amb l'entrada de professional. Li vull dir Sr. Oliver i a tots els membres de la cambra, que les enquestes estan a la seva disposició per poder comprovar la seva autenticitat. Per part, li pregaria que abans de contribuir a la calúmia, que les enquestes varen ser manipulades o falsejades, en la forma que sigui, elegeixi la forma que sigui però les enquestes estan a la seva disposició perquè les pugui comprovar. I els mitjans de promoció varen ser els habituals, propaganda als mitjans de comunicació i mailing als professionals. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident del Govern. Sr. Oliver té la paraula.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. No es posi nerviós Sr. Sampol, o escolti allò que jo li deman i no em digui coses que jo no li he demanat. Jo no he contribuït a cap calúmia, en absolut, jo li he demanat a veure si era cert allò que varen manifestar els expositors, jo no he assegurat i per cert no m'ho ha contestat. Vostè m'ha dit que les enquestes estan a disposició nostra per poder comprovar l'autenticitat. Li repetesc la pregunta, és cert o no és cert, no hi ha calúmia, és cert o no és cert que les enquestes es varen donar a conèixer 12 hores abans que l'organització les retirés als expositors? Això és allò que li he demanat, vostè no vulgui embullar la troca amb altres coses.

Miri, em preocupa molt Sr. Sampol perquè vostè a la seva compareixença pocs dies després de ser nomenat conseller el mes de setembre, va afirmar i va assegurar que a Fires i Congressos només es farien fires comercials, em preocupa idò que va dir que només hi farien fires comercials. Em preocupa idò que aquesta fira s'estigui convertint amb un passeig dominical, com així asseguraven també els expositors, si és cert o no és cert? Jo li demanaré aquesta relació, ho faré per escrit, aquesta relació dels professionals que s'han acreditat perquè els expositors diuen que el dijous i el divendres no hi va haver ningú. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Oliver per la seva intervenció. Sr. Vicepresident del Govern té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT DEL GOVERN I CONSELLER D'ECONOMIA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Pere Sampol i Mas):

Gràcies, Sr. President. Bé és evident que si jo afirm que les enquestes no estan falsejades no es podien anunciar 12 hores abans de recollir-les. És a dir, dels resultats de les enquestes es dedueix que hi ha efectivament 7 expositors que no han quedat contents de la fira, però és que n'hi havia 115 i què diu el conjunt? Que el 96,9% tornaran l'any que ve i que un 25% vol més espai i el 74% contractarà el mateix espai. Només un 1% no vol tornar l'any que ve. Quant a l'organització de la fira. Molt bona 11%, bona el 57%, dolenta el 9% i això passa a totes les fires, vostè té experiència en aquest sentit. Però a més a més un 30% dels expositors que han rebut visitants de fora de les Illes Balears i quant a contactes de nous clients, molt bons un 16% i bons un 41%.

Per tant, la satisfacció d'aquesta fira no ha estat general, perquè n'hi ha 7 que no estan contents, però ha estat molt majoritària. Ah, dels 7 que diuen que diuen que no han estat contents, n'hi ha dos que demanen més metres per a l'any que ve. Cosa deu passar.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident del Govern.

I7) Pregunta RGE núm. 3642/02, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a implantació d'empreses al Parc Bit.

Passam a la setena pregunta, 3642, relativa a implantació d'empreses al Parc Bit, que formula l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, que té la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. Del Parc Bit inicial al que tenim avui certament han canviat moltes coses; han canviat coses importants com la mateixa concepció del Parc Bit. Jo record una conversa amb un responsable en aquells moments del Parc Bit i davant les meves paraules, que li posaven de manifest un cert dubte que això en aquesta comunitat pogués tenir futur, la seva resposta va ser clara i rotunda, va dir: "*Como mínimo habrá sido una buena operación urbanística*". D'acord, però realment el que es pretenia, supòs, amb l'anunci no era això, era fer una instal·lació que pogués permetre la instal·lació d'empreses d'unes tecnologies punta, unes tecnologies que, a més, a nosaltres ens interessaven pel seu altíssim valor afegit i per la poca incidència sobre el medi ambient.

Per tant voldríem saber, en aquesta línia que avui definitivament ha aconseguit dur a terme la conselleria perquè aquest Parc Bit sigui allò que volem que sigui, voldríem saber quines accions s'han fet i com es troba la situació d'implantació d'empreses en aquesta instal·lació.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Crespi. Sr. Conseller d'Innovació Tecnològica, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'INNOVACIÓ I ENERGIA (Príam Villalonga i Cerdà):

Moltes gràcies, president. Senyores i senyors diputats, Sr. Diputat, dins aquesta línia del que em demana jo crec que l'actuació ha estat clara els dos darrers anys per part de la conselleria i per part del consell d'administració, amb dues coses, diria jo, que són simultàniament necessàries. Per una banda fer les infraestructures necessàries per a un desenvolupament d'un parc tecnològic, i amb això voldria destacar quatre accions: s'ha acabat l'obra civil, importantíssim, no es pot oferir si això no es pot oferir, les comunicacions, com és natural; s'ha acabat un primer edifici de 3.000 metres quadrats que és una oferta de lloguer que ja està pràcticament acabada, vull dir, acabada l'obra sí, que està pràcticament llogat en la seva totalitat; tenim un projecte immediat d'un segon edifici de 6.000 metres quadrats també per a lloguer d'empreses; i voldria destacar també el magnífic conveni amb la Universitat de les Illes Balears per a un major i més eficaç aprofitament de la planta energètica de cogeneració. Per tant, infraestructures per un costat.

Però per una altra banda, com és natural, no basta fer les infraestructures sinó que s'ha de fer una sèrie d'accions per promoure el parc tecnològic. Què hem fet? Un pla estratègic que presentarem passat demà. Però el pla estratègic no és que ara a partir d'aquí hem de començar a fer accions; ja n'hem fetes, d'accions. El pla estratègic evidentment durà com a conseqüència donar a conèixer el parc tecnològic, evidentment, aprofitarem ara la Setmana europea de la ciència per fer una inauguració institucional, per fer una jornada de portes obertes perquè la societat conegui el que és el parc tecnològic i les seves possibilitats però també, evidentment, de cara a les empreses d'aquí i de fora.

Però mentrestant no solament feim projectes, sinó que ja hem fet una sèrie de coses: Hem firmat un conveni amb la Confederació de la petita i mitjana empresa, que està ubicada en el parc tecnològic, aprofitant cofinançació europea del programa Innoval 21, que va presentar el Govern de les Illes Balears en el seu moment, per tant cofinançació al 50%. Farem 12 o 14 incubadores, viver per a empreses joves que comencen, les ajudarem. Hem muntat una antena tecnològica i pròximament firmarem amb l'Associació balear de software un conveni també de col·laboració. Són 30 les empreses d'aquí, d'aquesta comunitat, que es dediquen a això i, per tant, important aquest conveni.

I li vull comunicar, aprofitant el poc temps que tenc, una...

EL SR. PRESIDENT:

Em sap greu, Sr. Conseller, no té temps. Moltes gràcies. Sr. Crespi, no vol intervenir?

Passam a la següent pregunta... Tal vegada si no m'hagués parlat del temps m'hagués despatit perquè estava un poc...

I.8) Pregunta RGE núm. 3650/02, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a neteja de torrents.

Passam a la següent pregunta, la número 8, 3650, relativa a neteja de torrents, que formula l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. President, si es despista un poc amb la meua pregunta jo no tindrè cap emperò per poder tenir més temps per parlar. Sr. Consellera, jo crec que la pregunta és directa, la pregunta és clara: Quan pensa l'Hble. Consellera de Medi Ambient fer la neteja dels torrents a Balears?

Sra. Consellera, sempre a nosaltres, quan hem parlat del fet que hi hauria problemes amb l'aigua l'any 99, ens deien: "sou uns exagerats"; ho han hagut d'arreglar. Quan els vàrem dir que hi havia sequera: "vostès crispen la societat". Quan hi ha hagut els temporals: "vostès exageren", 25.000 milions han hagut de pagar. Sempre, sempre, sempre exageram. Jo li deman directament quan pensa netejar els torrents de Balears. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font. Sra. Consellera de Medi Ambient, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President. Sr. Font, miri, la resposta és clara: el Govern de les Illes Balears i concretament la Conselleria de Medi Ambient, no neteja torrents, la conselleria fa actuacions de manteniment i condicionament de les lleres dels principals torrents de les Illes Balears per tal que l'aigua pugui passar de manera adequada. Com vostè sap, Sr. Diputat, perquè li he contestat en diverses ocasions aquesta mateixa pregunta i crec que no hi ha més sord que el que no vol escoltar, li he de tornar a repetir una vegada més que el Govern fa actuacions de manteniment del domini públic hidràulic superficial des de fa ja més de 10 anys, especialment després de les avingudes del 89. Per tant el Govern fa un manteniment constant, preventiu i plurianual dels torrents i, si no, jo crec que està com ha anat enguany. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Medi Ambient. Sr. Font, té la paraula.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Consellera, vostè poc contar a la cambra i als ciutadans de Balears la cançó, el conte que vulgui. Vostè ha dit que fa manteniment preventiu. Fotos fresques de ahir al matí, i diu que ho fa per prevenir, fotos en què a torrents importantíssims hi ha soques d'arbres que tenen una amplària de més de tres metres, o torrents que tenen una amplària de pas..., són pins arrencats. Fill meu!, si el conseller d'Obres Públiques s'estranya són pins arrencats del temporal. Ja se'n pot riure, ja. Els pagesos del costat no en tenen cap, de rialla, Sr. Conseller.

Sra. Consellera, el torrent de baix té un pas de 12 metres i només hi ha buit 1,50 metres, i aquesta és la feina de prevenció que vostè ha de fer? No li faig la pregunta perquè ens barallem, ni per animar polèmica, li faig la pregunta perquè vostè té l'obligació que els torrents de Balears estiguin nets, i no li estic parlant de cap pas per dins cap poble, li estic parlant de pas per dins els terrenys de són de domini hidràulic, que són seus. Sra. Consellera, això no és com el temporal, ni la sequera, ni la lototrot, ni tots aquests enrenous, que els armen aquests desgavells, a vostès, perquè s'ho mereixen. Aquí -i ho dic clarament i no estic empegueït de dir-ho, jo, clarament- aquí, o vostè arregla això o les conseqüències que hi pot haver aquesta tardor seran conseqüències que no tendran remei, potser en segons quins casos de persones i tot que poden rebre, perquè aquí som a zones en què hi ha gent que hi fa feina, que es pot trobar amb una avinguda d'un torrent i li poc causar conseqüències molt greus. Per favor, Sra. Consellera, no em conti ara que això no és seu, això és seu. Arregli-ho ja, ja, ja.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font. Sra. Consellera de Medi Ambient, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President. Sr. Font, continua exactament igual, com sempre, amb la mateixa cançó de sempre i dient el mateix de sempre, i precisament el que li he de dir, Sr. Font, perquè vostè ho sap perfectament, és que els problemes dels torrents, els problemes greus dels torrents, no són deguts precisament a determinades fotos que vostè mostra, sinó precisament per actuacions sobretot de tipus urbanístic o altres que hi ha hagut durant tots aquests anys que el que han fer precisament és crear molts de problemes i molt greus als torrents.

Una segona que li he de dir, Sr. Font, perquè vostè ho sap perfectament, és que sí que hi ha torrents que poden suposar un perill, els quals no arreglen, com per exemple el torrent de Manacor, però a part d'això li he de dir, Sr. Font, perquè també vostè ho sap perfectament, i si no ho vol saber ja li dic que no

és millor sord el que no vol escoltar, que la Conselleria de Medi Ambient du endavant tot un projecte de neteja o de condicionament de torrents que li puc detallar, però no tenc temps, però sap perfectament que es fa de manera plurianual. En aquest moment més de 3.000 milions..., perdó, més de 3 milions d'euros es dediquen a Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, a Mallorca en el sector 1 Palma-Sóller, el sector 2 zona nord, Sa Pobla-Sant Llorenç, sector 4 zona llevant, a Menorca, Eivissa i Formentera, amb tota una sèrie d'actuacions per a condicionament dels torrents.

Però, Sr. Font, ha d'aprendre d'una vegada que el problema dels torrents no és només que hi hagi brutor, hi hagi qualque tronc o hi hagi una mica de terra. El problema dels torrents, real, és una manca de planificació urbanística que s'ha fet dins un torrent en molts de casos, actuacions que realment són aquelles que després provoquen un problema...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Medi Ambient. El seu temps està esgotat.

I.9) Pregunta RGE núm. 3643/02, de l'Hble. Diputat Sr. Salvador Cànoves i Rotger, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a preus dels bitllets d'avió.

I passam a la pregunta número, que és la 3643, de registre, relativa a preus dels bitllets d'avió, que formula l'Hble. Diputat Sr. Salvador Cànoves i Rotger, del Grup Parlamentari Socialista, que té la paraula.

EL SR. CÀNOVES I ROTGER:

Gràcies, Sr. President. Fa unes setmanes, a pregunta d'aquest diputat, el Sr. Conseller d'Obres Públiques, Habitatge i Transports ens informà dels resultats d'un estudi que comparava l'increment dels preus dels bitllets aeris entre les Illes i Canàries, des que en aquest arxipèlag, l'arxipèlag canari, es va establir l'obligació de servei públic per a uns determinats vols interinsulars i vols entre l'arxipèlag canari i la península. El president també va fer esment d'aquesta dada en el debat general la setmana passada.

La veritat és que la discriminació a què estam sotmesos és flagrant, perquè diguin-me si el fet que a Canàries els preus han pujat en aquest període un 8% mentre a les Illes han pujat un 65% no constitueix un greu greuge per a les nostres ciutadanes i els nostres ciutadans. La dada, Sr. Conseller, és aclaparadora: vuit vegades més a les Illes Balears han pujat els preus dels bitllets aeris, vuit vegades més. Com valora el Govern aquesta dada?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Cànoves. Sr. Conseller d'Obres Públiques, Habitatge i Transports té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Francesc Quetglas i Rosanes):

Moltes gràcies, Sr. President. Efectivament, mentre a les Illes Canàries en el període 98-2002 ha pujat aproximadament un 8,77%, a les Balears un 60, però amb trajectes que han sofert increments molt més importants. Pensem que un Palma-Maó entre l'any 99 i el 2001 va pujar un 70,49 i un Palma-Eivissa o un Eivissa-Palma un 65%. El preu per quilòmetre volat per trajectes similars és de 0,55 euros per quilòmetre a les Illes Canàries i d'1,30 euros a les Illes Balears. Quina és la diferència? La diferència és que existeix una declaració d'obligació de servei públic.

Miri, jo crec que el transport es pot considerar o bé com un servei públic o bé com un negoci. La dreta el considera un negoci, és el mercat que l'ha de regular; els progressistes pensam que un transport és una qüestió de servei públic, i això és una diferència ideològica absolutament respectable. Allò que no es pot fer és el que fa el govern del Sr. Aznar, que consideri servei públic a Canàries però que és el mercat liberalitzat el que ha de complir a les Illes Balears. Això és una ridícula que agreuja comparativament els ciutadans de les Illes Balears, i per a mi té dues conseqüències òbvies: primer, evidencia el fracàs de la política liberalitzadora del sector aeri del govern Aznar molt especialment cap als ciutadans de les Illes Balears, i segon posa en evidència el flagrant incompliment de les obligacions del govern del Sr. Aznar cap als ciutadans de les Illes Balears amb una clara i flagrant discriminació que no té altre caràcter més que el sectarisme.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sr. Cànoves, no vol intervenir?

I.10) Pregunta RGE núm. 3644/02, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a rectificació del Reial Decret 5/2002.

Idò passam a la pregunta número 10, 3644 de registre, relativa a rectificació del Reial Decret 5/2002, que formula l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, que té la paraula.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller de Treball, jo crec que, vist el que hem vist amb aquest reial decret, és bo que en aquesta cambra en puguem fer una valoració. Aquest Reial Decret 5/2002, de reforma de la protecció per l'atur, que s'ha anomenat *decretazo*, que va ser imposat el 24 de maig pel Consell de Ministres sense consens ni diàleg amb els agents socials, ni amb les comunitats autònomes, ni amb els partits polítics, va abocar l'Estat espanyol a una situació caòtica, amb frases inacceptables del president del Govern, el Sr. Aznar, contra els aturats, i en aquell moment el president Aznar deia: "*Este partido podemos empatarlo pero vamos a ganarlo*",

amb una clara referència al fet que podia consensuar, podia dialogar, però li agradava més la situació d'aplicar el seu corró de la majoria absoluta.

Això va abocar a una vaga general del 20 de juny que, per cert, vull agrair als sindicats UGT i Comissions Obreres la feina feta en pro de la igualtat social, una vaga que a primera hora del matí no va ser vista pel portaveu del Govern de l'Estat, que ja va dir que no hi havia vaga. A partir d'aquí un canvi ministerial i a partir del canvi ministerial una marxa enrere en tota regla del Reial Decret que, per cert, algun ministre ha valorat la marxa enrere i algun tampoc no s'ha adonat que s'ha fet una marxa enrere. La qüestió és que la setmana passada en el Congrés dels Diputats es va aprovar una rectificació d'aquest reial decret i a mi m'agradaria saber com valora vostè, precisament, aquesta rectificació del reial decret, i si creu que per arribar aquí hagués estat necessari que el Sr. Aznar hagués creat aquesta crispació social.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Armengol. Sr. Conseller de Treball, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Eberhard Grosske i Fiol):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, efectivament això es va plantejar com un pols polític entre el president Aznar i el moviment sindical, i com molt bé vostè ha recordat hi havia canals de diàleg i d'acord i es va voler rompre, es va voler vèncer els sindicats. Efectivament aquell partit que el Sr. Aznar podia empatar però que volia guanyar resulta que l'està perdent per golejada; ha estat jo crec que una de les patinades més importants del Govern central i que ha deixat una mica en entredit i en una situació difícil a persones d'aquí, del Partit Popular de Balears que efectivament juraven i perjuraven que aquest *decretazo* no movia res ni respecte a salaris de tramitació ni als fixos discontinus. L'aposta del Sr. Zaplana per rectificar, per anar enrere respecte al que s'havia avançat, lògicament certifica entre d'altres coses que sí s'havien perjudicat els fixos discontinus, els salaris de tramitació i, per tant, el conjunt dels treballadors, els aturats en general amb la definició de població ocupació i altres qüestions.

És efectivament un èxit dels sindicats, una derrota del partit en el Govern de l'Estat, hem d'estar pendents de la tramitació parlamentària perquè, clar, aquest partit la veritat és que no crea massa seguretat respecte al que pugui dir demà o passat demà, per tant atents a la tramitació parlamentària i una darrera consideració: Article 32 del règim especial de Balears. Aquí a Balears no ens podem conformar amb aturar el cop que representava el *decretazo* per als fixos discontinus, hem de reclamar per als fixos discontinus de Balears, per a aquest col·lectiu de prop de 60.000 persones a les Illes Balears, un estatut clar, definitiu, que deixi de fer passes endavant i endarrera, donar una figura estable que millori les seves condicions d'accés a prestacions per desocupació, que millori

les seves condicions d'accés a una pensió digna i que, en definitiva, deixi de ser una figura maltractada, torturada i dividida per la legislació estatal en aquesta matèria. En aquest sentit esper que amb el meu successor en el càrrec el ministre Zaplana tenguí a bé assegurar i parlar dels fixos discontinus a les Illes Balears, i m'agradaria que el Partit Popular de les Illes Balears, que té tanta facúndia en aquesta cambra empràs una dècima part d'aquesta facúndia per demanar al Sr. Zaplana que s'assegui amb el Govern de les Illes Balears per parlar de fixos discontinus.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Treball. Sra. Armengol?, no vol intervenir.

I.11) Pregunta RGE núm. 3539/02, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a Fundació Francisco Franco.

Passam a la pregunta número 11, 3539 de registre, relativa a fundació Francisco Franco, que formula l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alorda Vilarrubias, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, que té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, el motiu de la pregunta és que hem seguit amb preocupació, jo crec que no només amb preocupació sinó també amb estupor, amb indignació i amb vergonya, una notícia sobre una subvenció concedida pel Govern de l'Estat a la fundació dita nacional Francisco Franco, una subvenció al nostre parer escandalosa, de més de 40 milions de pessetes només el 2002, i pensem que també s'havia rebut el 2000 i el 2001 -i, reparin, el 2000, el 2001 i el 2001- perquè ho consideram democràticament inacceptable per a una entitat que fa apologia de la figura del dictador i que justifica l'aixecament feixista. Basta visitar la pàgina web, en aquest cas també la legitimitat del *alzamiento nacional* de 1936, per quedar amb els cabells drets. Allà hi trobaran que no hi va haver cop d'estat sinó que era el govern de la República que era il·legítim i altre perles com que la guerra havia començat l'any 34. Només una frase, perquè n'hi ha tantes que fa molt mal triar, però apunta: "*La justicia histórica vuelve por sus fueros, y así hoy da la razón a los que la tuvieron, a los que se alzaron en el 36 y vencieron en el 39*", consulta d'avui matí d'aquesta pàgina web, una provocació que realment repugna a qualsevol demòcrata i que reobre innecessàriament antigues ferides pertorbant, fins i tot, la sagrada pau dels cementeris. Precisament en aquest moment se celebra a Barcelona un congrés sobre els camps de concentració del franquisme i els experts xifren en uns 150.000 els morts, les víctimes de la repressió del 36 al 43.

Davant un tal despropòsit, i confiant que cap desbarat no arribi a les Illes Balears per veure si aquesta fundació ha pogut arribar a províncies a demanar qualsevol mena de subvenció, per això els demanam a veure quina subvenció, o si s'ha

demanat alguna subvenció al Govern de les Illes Balears per la *Fundación Nacional Francisco Franco*. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Sr. Conseller d'Educació i Cultura, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Alorda, bé, jo crec que vostè a la pregunta de si se n'hi ha concedida cap ja sap la resposta: evidentment no. Però jo quan vaig veure la seva pregunta vaig tenir una certa curiositat sobre si podien tenir la barra, com vostè diu, de demanar a les institucions polítiques de províncies algun tipus d'ajut. No s'ha trobat cap rastre d'aquestes sol·licituds; vol dir que encara ni fins i tot per rebre subvencions reconeixen l'estat de les autonomies, és a dir, ni tan sols el reconeixen per això.

Ara, una cosa que sí que ha fet la conselleria és l'any passat, a través de l'Institut d'Estudis Balears, editar un volum de més de 600 pàgines que es titula exactament *Franquisme i transició*, que és el resultat d'un congrés que s'havia fet en anys anteriors en el qual queda en evidència, llegint aquestes comunicacions, que el franquisme, com ja sabem, m'imagín, la immensa majoria de membres d'aquesta cambra, no va ser precisament un règim benefactor i, per tant, si no va ser un règim benefactor, qualsevol organització com aquesta fundació que vostè ha esmentat que en pretengui fer l'apologia és per natura perversa i, repetesc, no hem tengut l'oportunitat de denegar amb una carta una mica dura la sol·licitud a aquesta fundació que, fins i tot, ens hauria pogut fer una certa il·lusió, enviar-li aquesta carta amb una certa duresa rebutjant la petició que ens feien. No s'ha produït aquest fet.

Gràcies, Sr. Alorda.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Educació i Cultura. Sr. Alorda, vol intervenir? Molt bé.

I.12) Pregunta RGE núm. 3651/02, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a designació de les Balears com a regió europea de l'any.

La pregunta número 12 està ajornada en temps i forma pel Govern. Per tant, acabam d'aquesta manera el torn de preguntes.

II.1) Moció RGE núm. 3520/02, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a gestió dels residus sòlids urbans de Mallorca, derivada del debat de la interpellació RGE núm. 1588/02.

I passam al segon punt de l'ordre del dia, que són les mocions. La primera d'elles és la RGE núm. 3520, presentada pel

Grup Parlamentari Popular, relativa a gestió dels residus sòlids urbans de Mallorca, derivada del debat de la interpel·lació 1588. Per defensar la moció té la paraula el Sr. Francesc Fiol en nom del Grup Popular.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, després de l'interregne que ha suposat la setmana dedicada al debat de l'estat de la comunitat que, si em permeten un símil futbolístic, podríem dir que va ser essencialment un *rondo*; un *rondo* és quan es passen el baló en el mateix equip, durant una estona es van entrenant i es van passant el baló entre ells. El que passa és que va ser un *rondo* un poc llarg, perquè la veritat és que es passaren el baló durant moltes d'hores; fins i tot el Sr. Sampol en un moment determinat des d'aquesta mateixa tribuna va arribar a dir al president: "Això, Sr. President, no sé si ho ha dit vostè o ho he dit jo a l'anterior intervenció", és a dir, que el *tuya mía* va arribar a excessos desconeguts, però vaja, si em permeten un terme eclesial, per canviar d'ocupació, tornam al temps ordinari en aquesta cambra i tornam a les qüestions que vénen ocupant normalment als diputats i a les diputades d'aquest parlament.

I se substancia avui una moció subsegüent a la interpel·lació que vàrem presentar ja fa algunes setmanes respecte a la situació del Pla director de residus sòlids urbans a Mallorca. Aquest és un tema que ja havia estat motiu de debat en el Consell de Mallorca, se'ns havia dit fins i tot que era un tema que havia d'anar al Parlament perquè els autors d'aquest document, d'aquest pla, estaven en seu parlamentària, tot i que ara la competència per reformar aquest pla director ja no està en el Govern de les Illes Balears sinó que està en els consells insulars, però el cert és que vàrem fer una interpel·lació dirigida a recaptar informació de la consellera i li plantejàrem una sèrie de qüestions.

Una d'elles, que és una de les evidències que fonamenten la moció d'avui, era l'incompliment dels objectius del Pla director de residus sòlids urbans a Mallorca. L'article 3 d'aquest pla fixa una sèrie d'objectius que s'han d'anar complint amb el temps i, a més, uns terminis, i efectivament aquests terminis no han acabat. Per tant encara hi ha un any o dos de (...) respecte al fet que es poguessin o no complir aquests terminis, però ens trobàvem que l'article 3.1 demanava, es plantejava l'exigència d'establir i limitar en definitiva la producció de residus sòlids urbans en 470.000 tones any, i això és una evidència que ja no es complirà, és a dir, aquest objectiu del pla ja ha estat sobrepassat. L'any 2001 varen arribar a Son Reus 475.000 tones de residus sòlids urbans. Es pot dir i es podrien plantejar diversos motius, es podria parlar de l'augment, el fort augment poblacional que naturalment té un reflex en la producció de residus, el mal funcionament o les dificultats de posar en marxa els modes alternatius d'eliminació de residus pot també haver contribuït a aquesta situació, però el fet cert i evident i indiscutible és que aquest objectiu ja no es complirà. Per tant nosaltres demanam com a primera providència avui que s'acordi una cosa que és vertaderament lògica i vertaderament coherent, i que jo m'atreveria a demanar almenys respecte a aquest primer el suport de tota la cambra, perquè és

una constatació empírica, és a dir, no estam explicant altra cosa en el punt primer que el pla de residus -que, per cert, hi ha una errada: on diu 26 de febrer del 2002 ha de dir del 2000; supòs que tots els diputats se n'han adonat ràpidament- que no s'han complert els objectius plantejats i molt especialment l'article 3.1 d'aquest pla, que demanava que s'havia d'estabilitzar la producció dels esmentats residus a la quantitat de 470.000 tones anuals. Això és un fet que no s'ha produït ni es produirà, ja està sobradament sobrepassat i per tant és una obvietat, però volem veure fins a quin punt arriba la possibilitat que en aquest parlament es constati la veritat i que hi hagi unanimitat respecte a la constatació de la veritat. Ho veurem més endavant.

A la interpel·lació la consellera vertaderament no va donar massa explicacions i va refusar parlar d'aquesta qüestió concreta, que era la principal que se li plantejava. Va parlar d'altres coses, ens va explicar la història de l'eliminació dels residus de les Illes Balears, una part de la història i, naturalment, la que més la beneficia perquè n'hi una altra que qualche dia també vendrà en aquesta cambra però no avui, i es va deixar moltíssimes coses al tinter i aquesta possibilitat, aquest termini perquè les expliqui realment ja ha passat i ella va deixar de banda moltes coses, com per exemple què ha estat de la famosa llei de residus, que jo li ho vaig demanar en aquesta mateixa tribuna fa 15 dies i no em va contestar, a la resposta a la interpel·lació. Què ha estat d'aquesta llei? Li vaig demanar més: li vaig demanar si era vera que estava redactada i que estava feta la llei però que era impossible arribar a un acord entre els representants de les diverses illes per dur-la al Consell de Govern i llavors al Parlament; tampoc no ens va respondre això i va contribuir, encara que Sant Francesc d'Assís sigui el patró -per als creients, naturalment- de l'ecologia, no va contribuir a aquell precepte franciscà de *donde hay tinieblas poner luz*, al contrari, va embullar i no va dir efectivament res.

Ens trobam davant un problema vertaderament greu: l'increment dels residus convida, segons els experts i segons els tècnics, a plantejar-se un increment de la incineració d'aquests residus. No ho dic jo, perquè si ho digués jo seria una opinió, l'opinió en definitiva d'una persona no versada en aquest tema especialment i per tant podria ser una opinió partidista, una opinió bellligerant per crear un clima de conflicte dins el pacte de progrés; ho diuen els experts que assessoren el responsable del Consell de Mallorca en aquestes matèries, el Sr. Borràs, i el Sr. Borràs té anunciat pels mitjans de comunicació -tenc el retall allà per qui el vulgui veure- que l'octubre, que encara no ha acabat, presentarà una modificació del Pla de residus on es plantegi un increment de la incineració, tot i no renunciar a altres aspectes que són importants també: la minimització de residus, la recollida selectiva i moltes altres coses que també contempla el Pla de residus.

Per tant, en aquest segon punt nosaltres què demanam? Demanam que la perspectiva de creixement dels residus sòlids urbans a l'illa de Mallorca convida a obrir la línia tercera d'incineració, i naturalment aquest és un procés que s'ha de fer sense deixar de banda altres sistemes d'eliminació que estan prevists al pla i que progressivament s'han d'anar posant en marxa i, per tant, convida al fet que es comenci a posar en marxa el projecte, perquè s'ha de dir una cosa que és molt important:

aquest tipus de processos són tecnològicament lents, necessiten molt de temps, necessiten inversions importants, necessiten una certa planificació, i muntar una línia d'incineració no és un cosa que es pugui ni en vint-i-quatre hores ni en sis mesos, això ja és un projecte que necessita un temps d'execució. Per tant, és molt important ser capaços d'entendre que en el moment que es percep la necessitat de limitar aquest creixement, en el moment que s'arribi a la convicció de la necessitat que s'incrementi el nivell d'incineració per fer possible aquesta eliminació, es comencin a prendre les decisions. El que no podria ser, crec jo, és que per raons purament electoralistes de no tocar un tema que pot ser *pedra de escándalo*, no tocar un tema que ens pot crear conflictivitat, *laissez faire, laissez passer*, ja veurem després de les eleccions a quin escenari ens trobam. Jo crec que hem de ser rigorosos, hem de ser seriosos i hem de ser capaços d'abordar aquesta problemàtica, o *coger el toro por los cuernos*, com va dir el president que havia de fer l'altre dia, i realment anar a resoldre aquesta situació.

Jo comprenc que això és un motiu de tensió entre els diversos integrants del pacte i, de fet, els membres d'Esquerra Unida-Els Verds, en el Consell Insular de Mallorca, donen la culpa de l'increment a la mala gestió, ara tenim retalls de premsa que ho expliquen, al conseller d'Unió Mallorquina perquè no ho fa bo; bé, el conseller diu que és necessari incrementar tot el tema de la incineració, i nosaltres el que deim és que aquest és un tema que s'ha d'abordar; és un tema que, com he dit abans, té un llarg període d'execució i que per tant necessita ser afrontat amb seriositat i amb immediatesa, no podem esperar a prendre decisions al compàs de períodes electorals o de les convocatòries electorals. Hi ha qüestions, s'ha dit aquí altres vegades, qüestions d'Estat, que exigeixen prendre decisions i que exigeixen realment doncs si s'ha de dir a l'opinió pública i s'ha de dir a l'electorat que s'han de prendre altres vies o que s'han d'incrementar les vies existents, temes com el de la incineració, això s'ha de fer. I no fer-ho suposa, i acab, Sr. President, una greu irresponsabilitat.

Jo crec que tots els que estam aquí tenim un mandat popular i aquest mandat popular ens obliga a una determinada responsabilitat i a l'assumpció d'aquesta responsabilitat, i que no atendre els problemes reals amb els quals ens trobam és la pitjor de les formes quant a irresponsabilitat, perquè cream uns problemes que llavors la seva solució tindrà moltes dificultats i exigirà molt de temps. Per tant, acab, Sr. President, *en tiempo*, per dir que interès i reclam de tots vostès el suport, amb els matisos que vulguin, però suport d'aquestes dues qüestions que avui es duen aquí: per un costat, la constatació d'una veritat irrefutable, jo no crec que ningú pugui votar en contra del punt primer; efectivament es constata perquè l'estadística ho diu, perquè la pròpia documentació que tots tenim ho diu, que no s'ha pogut contenir el creixement de residus sòlids urbans, que hem sobrepassat les expectatives que havia fixat el pla, pels motius que siguin, ja ho hem dit; aquesta és una qüestió, per tant, que està clara. I en segon lloc, nosaltres creim que la millor forma de resoldre aquest problema és que, sense renunciar a les altres mesures que preveu i pretén el Pla de residus, també es decideixi avançar, créixer en el tema

d'incineració. Per tant, naturalment, i com no pot ser d'altra manera, deman, senyores i senyors, el seu vot afirmatiu.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Fiol, en nom del Grup Popular, per la defensa de la moció. Grups que vulguin intervenir? El Sr. Ramon, en nom del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista, té la paraula.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Per donar resposta a aquesta moció presentada pel Grup Parlamentari Popular, a la qual ja avanç que no li donarem suport, que votarem en contra, supòs que no és cap sorpresa per als membres del Grup Popular. I també una mica sortir aquí per cortesia parlamentària, perquè no es quedi sense resposta, perquè és una mica estranya dur aquesta moció aquí, al Parlament; normalment al Parlament es duen les mocions que fan referència a l'activitat del Govern de les Illes Balears. Tenint en compte que avui en dia el Pla de residus de Mallorca està gestionat pel consell insular, doncs pareixeria més lògic que se substanciassin aquests debats allà, ja sé que es duen allà i també es duen aquí. Evidentment, jo no voldria i el nostre grup no vol, de cap de les maneres, limitar l'activitat del Parlament de les Illes Balears, pot opinar, faltaria més, sobre qualsevol tema; és sorprenent, en qualsevol cas, que en els dos punts de la moció es demani una sèrie de coses, però no s'insti cap organisme en concret, com també sol ser habitual, ja dic, perquè avui en dia això està transferit al Consell de Mallorca. També sorprèn una mica que a un moment en què s'han posat en marxa diversos plans de residus que afecten el conjunt de les Illes Balears i que són plans específics per a cada una de les illes, només es parli del de Mallorca. Supòs que la qüestió no és perquè únicament a Mallorca pugui haver-hi problemes de residus, sinó tractar de crear enfrontaments o divisions entre els grups del pacte.

Bé, molt bé, facin com vulguin, endavant amb la seva política, en tot cas estic aquí per fixar posició en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista, i ja dic la posició és contrària, però voldria fer unes petites notes prèvies. Aquesta legislatura jo crec que el tema dels residus es podria entendre com la legislatura que ha posat seny, que ha posat una mica de normalitat en la gestió dels residus. Basta veure els titulars, els mitjans de comunicació a la passada legislatura, fins i tot al principi d'aquesta, el conflicte que hi havia, la manca absoluta de col·laboració institucional, l'enfrontament entre diverses institucions pel tema dels residus, i jo crec que tots podem estar d'acord que aquesta legislatura ha servit per posar en marxa uns plans que, d'entrada, han suposat col·laboració institucional, han suposat adaptar-se a les normatives internacionals, han suposat fer uns plans d'acord amb criteris mediambientals avançats. I això, ja dic, a cadascuna de les illes, perquè a mi m'agradaria citar també, encara que sigui de passada, la situació a les altres, perquè només surten als diaris,

habitualment, als diaris d'aquí la situació a Mallorca; és a dir, com estava la situació a Eivissa, amb un abocador il·legal, clandestí, en mans particulars, amb una contaminació brutal sobre els terrenys, i no es feia? Bé, doncs allà també hi ha un pla de residus diferent i ja s'ha aprovat també el plec de condicions que permetrà la rehabilitació i la gestió, d'acord amb criteris mediambientals, d'aquest abocador.

També el cas de Formentera, on, senzillament, no hi havia cap pla de residus, ni bo, ni dolent, ni de cap tipus, on hi havia incendis permanents, males olors, protestes dels veïns, caigudes a la mar de residus, en fi, una situació desastrosa. Això s'ha enfocat també i jo crec que el conjunt de la política de residus que s'ha elaborat des del Govern de les Illes Balears i que s'ha transferit llavors la seva gestió als consells, té avanços ben importants.

La situació, evidentment, no és perfecte, hi ha mancances encara, tal vegada no es va tan ràpid com seria desitjable, però el que és evident és que hi ha hagut un canvi espectacular. El balanç fins ara d'aquesta legislatura i de la gestió feta del Govern de les Illes Balears, comparant amb la situació anterior ha suposat un canvi brutal, un canvi a millor, un canvi tenint en compte els criteris mediambientals en la gestió dels residus.

Bé, passant als temes concrets d'aquesta moció, al primer punt se'ns diu que no s'han aconseguit els objectius de reducció i d'estabilització de residus. I això, la veritat, veient les intervencions, sembla ser que produeix una certa alegria en el Grup Parlamentari Popular, que mai no havia volgut aquest pla de residus i que tenia una altra alternativa; bé, això és veritat, però és una veritat a mitges, perquè d'una banda, com saben perfectament i com ja els ho va dir la consellera a la interpell·lació, en aquests moments no s'han posat en marxa totes les mesures previstes en el propi pla, no s'ha començat amb la recollida selectiva dels residus orgànics, hi ha tota una sèrie d'actuacions que serviran per reduir els residus que s'han de dur a l'abocador o a la incineració que avui encara no estan en marxa. I tampoc no té en compte una situació que era difícilment previsible en el moment de la redacció del Pla, que és l'augment espectacular de la població que s'ha produït en aquests anys en el conjunt de les Illes Balears i que no té punt de comparació amb qualsevol altre indret de l'Estat espanyol. Així i tot, s'està produint una estabilització important, les previsions per a enguany són que pugui augmentar només entorn d'un 1% sobre la producció de l'any passat, molt allunyat dels creixements d'un 8 o un 9% que es produïen en altres moments. Per tant, els objectius no s'han aconseguit del tot, s'està en el bon camí, s'està avançant i quan es desplegui el conjunt d'actuacions previstes en el Pla de residus de l'illa de Mallorca, esperem que s'aconsegueixin aquests objectius.

Per altra banda, no sembla massa lògic que es demani una revisió en aquests moments, quan du tan poc temps en vigor, quan encara no s'ha desplegat completament; perquè el propi pla preveu una revisió d'objectius per a l'any 2004, doncs deixem que passi el temps prudencial i llavors ja es farà en condicions aquesta revisió i es veuran les mesures que s'hagin d'adoptar. Però, en qualsevol cas, si fins ara no s'han aconseguit al cent per cent els objectius d'estabilització de la

producció de residus, crec que es tractaria de redoblar esforços perquè això es pugui dur endavant i de la col·laboració de totes les institucions implicades. Ja he dit abans que hi ha hagut una col·laboració important que abans no es produïa entre el Govern de les Illes Balears i el Consell Insular de Mallorca, ara bé, hi ha ajuntaments i ajuntaments molt importants que no tenen un grau de col·laboració suficient, i per aquí també hi hauríem d'anar treballant.

I llavors, segon punt, quan parla d'incrementar la capacitat d'eliminació per incineració, per poder atendre la creixent demanda d'eliminació de residus sòlids urbans. Aquí ja es veu que el Grup Popular no és que només constati que fins ara no s'ha aconseguit una contenció absoluta, sinó que aposta per un creixement continuat de la producció de residus, un model absolutament diferent del que es propugna des del Grup Parlamentari, com a mínim, des del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista i entenem que també des del Govern de les Illes Balears. I també incrementar la capacitat d'eliminació de residus per incineració. La veritat és que queda molt bé això d'eliminar residus per incineració, desgraciadament els residus, com tota la resta de matèria, no s'eliminen, els residus es transformen. La incineració té molts de defectes, que en citaré alguns, i en qualsevol cas, no elimina residus, els transforma en fums, els transforma en cendres que llavors igualment s'han de tractar també. Per desgràcia no s'ha trobat la vareta màgica que serveixi per eliminar els residus; en els residus s'han de fer polítiques serioses per tractar-los, els residus, ha de ser un objectiu essencial reduir la producció de residus, si se segueix augmentant no hi ha manera de donar-li solucions racionals. I la reducció d'aquests residus, primer l'estabilització i llavors la reducció, el reciclatge, la reutilització, el compostatge, tota aquesta sèrie d'actuacions que s'han de dur endavant.

I a part de la producció de fums, que té un caràcter tòxic de cendres, que llavors d'han de cercar llocs per dipositar-les i s'han de tractar aquestes pròpies cendres, el problema que té la incineració, problema afegit, és que desincentiva qualsevol política racional; perquè la incineració el que vol perquè sigui rendible econòmicament és que cada vegada s'hi duguin més residus. Per tant, des del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista, apostam per desenvolupar completament el Pla de residus de l'illa de Mallorca, estam en contra d'augmentar la incineració. I per aquests motius, votarem en contra d'aquesta proposició del Grup Parlamentari Popular.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ramon, per la seva intervenció, en nom del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista. Passam a la següent petició de paraula, que és del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, del Sr. Alorda, que té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Sr. Fiol, se'ns du avui una proposta per modificar el Pla director de residus sòlids de l'illa de Mallorca i crec que això

és el que se'ns proposa, bàsicament, Sr. Fiol, o talment ho hem entès de la lectura, no de què es facin reflexions, sinó de què es posa en marxa ja una modificació d'aquest Pla director de residus, que és un pla recent, com vostè apuntava, no és un pla de l'any 2002, però sí de l'any 2000, i que per tant encara està dins el seu termini i no ha tret totes les seves potencialitats que creim que és el que hem d'esperar. No crec que s'hagi de revisar o deixar de revisar per electoralisme, en això coincidesc amb vostè, tret que ho vulgui revisar precisament per aquest motiu, perquè té uns plans, un pla és un pla i ell mateix regula quan és que s'ha de reflexionar o avaluar les seves condicions i crec que el correcte, el més intel·ligent, el més rigorós, com apuntava vostè, d'una manera responsable, crec que hem de fer.

(...) la diligència del PP, jo no m'hi recrearé, com ja ho han dit en algun moment els altres intervinents, perquè vàrem haver d'esperar fins l'any 90 per tenir un pla director, amb la situació dantesca en la qual es trobaven els residus a les Illes Balears i en concret a l'illa de Mallorca; i un model absurd que apostava pel cent per cent d'incinerar i que va costar anys, va costar anys i panys dur-lo a terme. Ara ja la diligència és per corregir el de l'any 2000, estam a l'any 2002. Crec que ara frissen, el mateix esquema, jo també li demanaria, un poquet coincidint amb vostè que no hi hagi apriorismes, que aquesta obsessió que tenen per la incineració no els faci perdre un poc el món de vista i anem a fer una reflexió un poc més en profunditat, un tema delicat, un tema complicat, un tema difícil i d'un tema que ha d'apel·lar a tots la nostra responsabilitat com el tema dels residus, però que no hi estiguem obsessionats amb la solució única, perquè me sembla que convé ser més ponderats.

La principal justificació de la mesura és la qui li hem de, i vostè ens apella que diguem què trobam de les dades; jo crec que són bastant incontestables, no s'ha aturat a les 470.000 tones, això me sembla evident. De totes maneres, i probablement ja superam les 500.000, però és una veritat a mitges, Sr. Fiol, perquè sí que hem de constatar que a l'any 2002 hi ha hagut una estabilització, i probablement anam a un camí d'estabilització. Per tant, l'objectiu per ventura no estarà a 470.000, estarà a 500.000, però l'objectiu important que era l'estabilització dels residus, sembla que sí que va per aquest bon camí; i, com s'ha apuntat, no anam als dos dígitos, vostè xerrava de dos dígitos, del 12, del 13% de creixement anual, ara l'intervinent anual parlava del 7, del 8, del 9; bé, en qualsevol cas, eren creixements anuals importantíssims i ara això s'ha estabilitzat. Anem a veure on ens du aquesta situació. Jo crec que és una dada positiva i molt nova que haurem d'avaluar.

Perquè al cap i a la fi el nostre principal repte és aquesta estabilització. Jo crec que haurem de convenir tots, com a mínim totes les polítiques europees, més enllà d'intentar altres solucions al problema tal i com està creat, està en la política d'envasos, està en la política de reduir aquest volum; estam aquí o no estam aquí, perquè he de reconèixer la tristesa de veure aquesta moció, Sr. Fiol, ni una mesura, cap. És a dir, vostè veu que no hem estabilitzat els residus i no pren ni una sola mesura, ni una sola reflexió amb la moció, per aturar això, incinerar; l'únic que li preocupa és bé, si n'hi ha més, incinerem-ho. Jo crec que, si ara l'he llegida malament Sr. Fiol

rectificaré naturalment, jo l'únic que llegesc és el tercer forn, no mesures addicionals quant a reducció d'aquest volum. Per tant, ens sembla una mesura molt poc compromesa, una solució fàcil, cara, però fàcil, fàcil i poc compromesa.

Bé, nosaltres creim que no s'han exhaurit encara totes les possibilitats normatives ni de gestió i per tant hem de seguir insistint. En primer lloc, ja s'ha apuntat, encara falten dispositius que preveu el propi pla, un tema tan important com la matèria orgànica, per exemple. Desgraciadament, ni a Palma ni a la part forana ni a tots els dispositius encara no hem arribat a aquest tema, i hi ha molta d'altra cosa a fer encara amb la recollida selectiva en aportació. Per ventura ens haurem de plantejar que sigui obligatòria, Sr. Fiol, alguna cosa haurem de fer. El civisme té per ventura un determinat espai, l'hem d'aprofundir; per suposat, no hi pot haver un civisme penalitzat, com existeix ara. Exercir avui de ciutadà, així com estan en alguns moments les àrees d'aportació, de vegades no, de vegades sí, els punts verds; crec que encara és massa complicat i hauriem de valorar, si importa, l'obligació d'exigir aquestes actituds cíviques, si no va bé el voluntarisme, perquè estam xerrant d'un tema seriós, estam xerrant d'un tema molt important com és el medi ambient i com és una gestió racional dels residus.

Per ventura, per a no anar per aquesta via de l'obligatorietat o simultàniament, ens podem plantejar, per exemple, separar dins la resta. Vostè sap, precisament pel que jo dic, per la quantitat de gent que encara no col·labora i que va millorant, però que hi hem de seguir treballant, la resta avui, els abocadors, com li he dit, els contenidors de vorera estan plens de matèria reciclable. Menorca, i jo crec que tots aquí en aquesta cambra lloam i reconeixem l'esperit cívic de Menorca, encara treu més vidre de resta que no en treu de recollida selectiva neta. Està clar que no ens agradaria haver de fer recollida en brut, però si els nombres són tan grossos per ventura ens ho haurem de plantejar. S'ho planteja vostè? Perquè jo veig que només se'n planteja una, jo només n'he vista una. Vostè ara me corregirà i me dirà a quina línia me xerrava d'aquestes altres coses; perquè si detectam el problema anem a afrontar-lo, però amb distintes eines. I en tot cas arribem, la darrera, com a última ràtio, la darrera i imprescindible, perquè no queda més remei, perquè hem fracassat amb totes les altres, i no quedarà més remei evidentment que afrontar allò que s'hagi d'afrontar. Però pens que, en primer lloc, haurem de fer o podem fer moltes altres coses.

Per altra banda, i cosa diferent, vull apuntar, no sé si sortirà, perquè vostè es refereix molt als residus sòlids urbans i no hi ha dubte que tenim un altre gran repte, un repte extraordinari per la situació en la qual es trobaven, que és el tema dels enderroc, de voluminosos, de construcció, amb el qual s'haurà de fer una reflexió específica perquè realment també estam en una magnitud important i doncs s'haurà de fer la fórmula que sigui mediambientalment més correcta. Però com que vostè s'ha cenyit al tema dels residus sòlids urbans, jo insistesc i acab en què els propis terminis de revisió, d'anàlisi, de reforma són els que fixa el pla, que són l'any 2004, avaluem-ho i anem a cercar la fórmula més racional, més sensible amb el medi ambient, normalment són sinònims aquests dos plantejaments, i anem a

afrontar-los. Crec que la solució que volia el PP a l'any 90 i hi insisteix, aquest tercer i el quart forn, a l'any 90 ja eren quatre, crec que hauríem de malavejar tots, hauríem de procurar tots que no fossin necessaris mai; hem d'intentar que la gestió en la reducció, reaprofitar tot el que tenim a damunt sigui possible fer-ho amb polítiques més solidàries i més sostenibles.

En qualsevol cas, vist els resultats de tot aquest èmfasi que nosaltres faríem en aquestes altres polítiques, ja els avaluarem, no quedarà més remei que tenir-les presents; però, d'entrada, acabem de fer tot el que tenim previst. Jo crec, Sr. Fiol, que aquesta és la gran aposta, hi posin de la seva banda tot el que poden, jo crec que és un gran pacte d'Estat, com vostè deia, estic convençut, els ajuntaments tenen una peça clau; i se passegi, es passegi, per Palma vostè ho deu conèixer, jo li puc explicar moltes coses d'Inca i crec que tots podrem trescar i millorar molt el que es fa en aquest moment en recollida selectiva i en incentivar el civisme en tots aquests apartats.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alorda, per la seva intervenció, en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista. I té la paraula la Sra. Amer, en nom del Grup Socialista.

LA SRA. AMER I RIERA:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Amb la terminologia futbolística que he consultat als experts, Sr. Fiol, això és signe que hi ha un bon equip que funciona, just els bons equips aconsegueixen aquest *rondo* de què vostè parlava. Des del Grup Parlamentari Socialista, quan parlem d'un tema com és el de residus, volem fer una crida a la responsabilitat, Sr. Fiol, sí, sobretot una crida a la responsabilitat en un tema tan important com és el de residus. Efectivament, ho deia la consellera en el debat de la interpell·lació del passat mes d'octubre, aquí ja teníem una llei, la Llei 2/2001, que ja les transferències als consells insulars en matèria d'ordenació del territori, aquí el consells insulars ja no tan sols gestionen, com tenien a la legislatura passada, sinó que, a més, planifiquen, el mateix article 1 en fa menció, ja per començar.

Tanmateix, senyores diputades, senyors diputats, en parlar de residus hem de fer memòria, hem de parlar una miqueta de la història, com hi hem arribat. I hem de recordar la posada en marxa, a la legislatura passada mateix, d'aquesta comissió de seguiment i control de la gestió de residus urbans de l'illa de Mallorca, d'àmplia participació. Ara mateix, aquesta comissió té una participació, on hi ha el conseller executiu d'Obres Públiques, el conseller de Medi Ambient, uns representants dels diferents grups polítics i cada un dels grups polítics que participen en el consell, la Conselleria de Medi Ambient també hi té representants, la de Sanitat, la Universitat, la Federació de Veïnats, el GOB, el Col·legi de Metges, la Concessionària, el Comitè Tècnic, que està format per la comunitat autònoma, el consell i la Universitat, la Fundació Deixalles, l'Associació de Veïnats de Son Sardina i Sa Garriga, Palmanyola, també de

l'entitat menor de Palmanyola, d'EMAYA, Conselleria d'Agricultura i també, això està agafat de l'acta de la darrera reunió, de la Federació de Municipis. Estàvem parlant encara, com deia en aquesta passada legislatura, just d'una encomana de gestió segons el Pla director de residus urbans de Mallorca, pel Decret 87/1990, de 20 de setembre, pla que permetia un únic tractament: incineració.

L'existència d'unes clares directives europees que es dirigien clarament cap a la reducció, cap al reciclatge o a la reutilització, també l'existència d'una llei, ja la Llei 11/1997, d'envasos i residus d'envasos; la Llei 10/1998, de residus, fixaven, evidentment, uns altres objectius no contemplats en aquest pla encara en vigor; com són la recollida selectiva, com són nous tractaments o també l'educació ambiental. Malgrat els esforços per aconseguir aquests objectius, mai el govern del Partit Popular va donar una resposta a la petició continuada del Consell de Mallorca, en Ple, la legítima representació de les ciutadanes i ciutadans de Mallorca, de modificació del Pla director, sí el govern de progrés, sí el govern de progrés que ja el 10 de novembre del 99 ja aprovava inicialment el nou pla de residus urbans de Mallorca, aprovació definitiva pel Decret 21/2000, de 10 de febrer. Per tant, Sr. Fiol, res de *laissez faire*, *laissez passer*, feina i tot d'una, tot d'una ja tenia un pla, un dels plans més avançats i un referent a tot l'Estat pel concepte integral del tractament dels residus; on es recullen mesures de reducció, en el mateix article 7, separació domiciliària, a l'article 8, recollida selectiva a l'article 9, estacions de transferència, mesures de tractament, totes les instal·lacions entre d'altres aspectes a tenir en compte. Un gran parc de tecnologies ambientals, on es contempen clarament unes zones on ja podem parlar, a Ses Veles, d'un polígon de reciclatge, podem parlar de zones de tractament a Son Reus, o també a Ca'n Canut, amb aquestes instal·lacions que hi ha ja amb noves plantes de tractament.

I vostè, Sr. Fiol, encara, ja en parlava al Ple del Consell, al Ple de 29 de juliol, d'aquest tema i ja parlava de fracàs del Pla de residus, sempre tan catastrofistes. I evidentment a la interpell·lació encara continuaven parlant de fracàs. Miri, les xifres d'aquest primer semestre del 2002 amb referència al 2001, vostè les coneix perquè va assistir a la darrera comissió de seguiment que vàrem tenir, quin és l'augment que ha tengut el primer semestre? Un 1, un poc més d'un 1% d'augment en el primer semes, xifres reals que vàrem tenir i que ens varen a tots, perquè vostè també assisteix a aquesta comissió de seguiment, un 1, exactament un 1,3%. No tan espectacular, no tan espectacular, Sr. Fiol.

Ahir mateix, aquesta diputada que us parla va voler conèixer *in situ* la situació i vàrem visitar les obres que hi ha ara en aquests moments a Son Reus, a Ca'n Canut i a Ses Veles, i poden estar segurs, senyores diputades i senyors diputats, que aquest era un tema pendent, un més dels forats que havia deixat el govern del Partit Popular. Perquè a hores d'ara podem parlar de realitzacions, unes instal·lacions que s'estan acabant, la gran part de les instal·lacions s'estan acabant, com preveia el mateix pla, evidentment n'hi ha alguna, i com preveia, dic, el mateix pla, que serà també per a l'any que ve. Ho deia la mateixa memòria del Concessionari, la darrera memòria referida a l'any 2001, que

també vostè l'haurà rebuda, ens trobam, deia, davant una dinàmica de reptes continus. I vostès, senyores diputades i senyors diputats del Grup Parlamentari Popular, encara presenten una moció on parlen d'incompliment del pla i la seva revisió per incrementar la incineració.

I repetesc, amb tota la responsabilitat política rebutjarem, des del Grup Parlamentari Socialista, aquesta proposta. En primer lloc, i ja els portaveus que m'han precedit ho han comentat, en primer lloc, dic, els objectius del Pla director sectorial per a la gestió dels residus urbans de Mallorca estan tots parcialment aconseguits, inclosa la tendència a l'estabilització dels residus urbans. Aquest comportament del primer semestre, que li feia menció, amb xifres ja reals, és el que es preveu en el conjunt del 2002, entorn d'un 1% i poc més. En segon lloc, aquest pla director, a la seva mateixa disposició addicional tercera, preveu la revisió d'aquests objectius després de quatre anys; és a dir que es produiria a l'any 2004 i durant aquest temps, per tant, ja entraran en funcionament, ja estaran en funcionament totes les instal·lacions. En tercer lloc, la mateixa orientació del pla director és mantenir estable la incineració i desviar els residus que ara s'aboquen, aquesta part dels residus que s'aboquen, a recollida selectiva i reciclatge. Recordar, com també ja s'hi ha fet menció, que encara no es pot recollir l'orgànic. I en quart lloc, i així i tot d'un increment en la producció total dels residus s'ha d'adoptar, evidentment, per altres tractaments que no el que vostès proposen, just incrementar la incineració.

I és veritat que encara ens queden una llista de deures, hem de continuar. La llei de residus és un exemple, però és molta la tasca realitzada. I en feia menció un article d'opinió que comentaven el passat dia 13 d'octubre, una mica abans del debat, i vostè ha començat també pel debat, que (...) recull, diu: *"Las leyes se han multiplicado: se ha dado paso a un plan de transportes, un plan energético, al de investigación y desarrollo, al de innovación, al de vivienda, se han multiplicado los presupuestos destinados a la educación, desde primaria a la Universidad, se han transformado los consejos insulares en verdaderos órganos autónomos de gestión -residus és un exemple-, se han multiplicado los espacios protegidos, se ha incado el diente a la moratoria urbanística, se ha aprobado y aplicado la ecotasa"*. I deia: *"¿Nada? La frase suena a chiste, el pacto de progreso ha dado lugar a una verdadera hiperactividad en materia de puesta en marcha de asuntos que llevaban pendientes ni se sabe ya desde cuando."*

Un bon equip i a continuar. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Amer, en nom del Grup Socialista. Sr. Fiol, vol intervenir per contradiccions? Doncs té cinc minuts el Sr. Fiol, en nom del Grup Popular, per intervenir per contradiccions.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Per intentar donar resposta a alguna de les coses que s'han dit i naturalment par lamentar que no es doni suport a aquest moció, perquè els assegure que venia amb la màxima illusió, amb la que venc aquí tots els dies, per cert, però avui, especialment, perquè deia: estic segur que avui anirà endavant aquesta proposta. Però ja veig que, a no ser que Unió Mallorquina votàs a favor, doncs difícilment prosperaria aquesta moció que es du avui.

Primer, a la intervenció del Sr. Ramon, li he de fer una petita consideració. A mi me pareix que no és rigorós i no és seriós emprar dins aquest Parlament dues mides: que vostè vingui, a més vostè especialment, vingui aquí a dir que, com que això és el Parlament i se xerra del Govern balear no es pot dur una qüestió que afecta el Consell de Mallorca, vostè, que xerra tot el dia aquí de n'Aznar, d'En Bush, de Bagdag, de Sadam, de tot el món; vostè què m'està dient? Vostè què m'està dient que no puc xerrar del Consell de Mallorca, consell del qual jo som diputat? Per suposat que puc, per suposat i més en un tema que va ser elaborat per la consellera, Govern, en definitiva. Per tant, no me faci aquest judici de valor que jo no li puc acceptar.

Me diu que a Eivissa hi ha un pla de residus que s'aplica, jo l'altre dia no me vaig atrevir a dir-ho i no estic molt segur, perquè la informació no és molt bona, però me diuen per allà que el pla de residus no es pot treure, precisament, perquè a Eivissa no hi ha acord respecte d'aquesta qüestió. I ningú ho ha desmentit, hauríem de saber a veure si és que el pla de residus no ho pot dur el Govern a aquest Parlament perquè a Eivissa no hi ha acord damunt aquesta qüestió, no sé si és ver, però això s'ha dit molt.

I llavors vostè m'ha dit una altra cosa: que arriben 400.000 tones a l'abocador, que arriben a Son Reus, 470.000 tones és una veritat a mitges. No, no és, pot ser el que sigui, però no és una veritat a mitges, és una veritat inqüestionable, perquè els pesen, quan arriben els camions els pesen tots, per tant no és més o menys, no, és que això és una veritat inqüestionable. Aquest és el volum de residus que arriba i no un altre.

I respecte a l'estabilització de residus, de la qual també parla la Sra. Amer, també en parla i fins i tot exhibeix que el primer semestre només hem tengut un creixement de l'1,5%, i jo no neg que sigui així, però també li record que falten per computar els mesos d'estiu, que és quan hi ha un fort increment poblacional; bé, enguany hi ha 1 milió menys de persones, d'acord, però és quan ve més gent a les Illes Balears i és quan se generen més residus. Per tant, això no quedarà en un 1,5. I a més, és lògic que tengui tendència a estabilitzar-se, no ens en faltaria d'altra, és que el creixement que hem tengut els primers anys, d'un 12, d'un 14, vertaderament fan feredat, i jo estic d'acord amb el Sr. Alorda, feredat; és ver que anam a una certa estabilització del creixement i això jo crec que no és una dada dolenta, el que passa és que això no obsta que no puguem constatar -que és el que es demana avui en aquesta cambra- que l'objectiu que s'havia assenyalat en el Pla de residus, d'establir en 470.000 tones/any, aquest objectiu no s'acomplirà; encara que només creixem un 1% o un 0,1%, perquè ja hem passat d'aquest límit

que ens havíem fixat. Per tant, aquesta és una veritat indubtable.

Respecte del que deia el Sr. Alorda, també una precisió: és ver que el pla és un pla quadriennal, que no ha acabat la seva vigència, però també hi ha un article en el pla, que ara no record, però que diu que en qualsevol moment, el Govern, en aquest cas hauria de ser el Consell de Mallorca que és al que se li ha transferit la competència, pot revisar aquest pla. Per tant, no diguem aquestes mitges veritats de què han d'esperar quatre anys per revisar el pla, perquè no és ver, en qualsevol moment el pla es pot revisar.

No estam obsessionats amb la incineració, aquí a la pròpia moció es parla de les altres mesures i dels altres objectius que estan en el pla director i que nosaltres no hem dit que es deixin de fer i que es deixin d'impulsar. Per tant, a mi me pareix aquesta una acusació poc seriosa. Per tant, no volem deixar de banda altres possibilitats.

I també, una altra cosa que li vull plantejar, és que ens diu que s'hauria de començar a pensar en penalitzar aquells que no compleixin els objectius i les normes que vagin sortint. Bé, si abandonam el criteri de convèncer la gent que de forma voluntària compleixi aquests projectes i compleixi aquests plans, també ens haurem de plantejar i per ventura haurem de presentar una moció que deixem de fer la propaganda i publicitat que feim tan voluminosa respecte d'aquest tema; perquè, clar, si hem apostat i s'ha apostat, jo crec que encertadament, per una gran campanya de publicitat, perquè la gent cregui en el reciclatge, perquè la gent recicli en origen, i llavors si resulta que el que hem de fer és declarar el caràcter obligatori i multa al que no compleixi, no importa que gastem tant en publicitat.

Respecte de la Sra. Amer, i acab, Sr. President, no sé què m'ha dit, que els experts li han dit que fer *rondos* demostra que l'equip s'entén i que juguen bé a futbol; els que més *rondos* fan són els del Barça però, i li ha de demanar a quin lloc estan.

(Algunes rialles i remor de veus)

Jo no sé, Sra. Amer, bé, això és el que tenc entès, jo no som expert en qüestions d'aquestes. De totes formes facem memòria, me diu que facem memòria la Sra. Amer, i en podem fer, i jo crec que a un moment determinat, el propi PSOE i Unió Mallorquina estaven a favor globalment de plans anteriors que contemplaven també aquest creixement. I respecte de la comissió de seguiment de la qual vostè forma part i jo també, sabem que les emissions que estan extraordinàriament controlades demostren que el perill i els riscos són vertaderament mínims; bé, jo m'he de creure els informes que arriben allà dels experts de la Universitat, catedràtics, etcètera, que ens donen unes indicacions que desmenteixen, per cert, coses molt greus i que s'han dit i que estan al *Diari de Sessions*, que avui no contarem perquè no tenim temps i perquè crec que val més oblidar-se'n. Per tant, crec que no ha de fer aquest plantejament.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Fiol, vagi acabant.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Acab, Sr. President, per dir que jo crec que el pla mereix una revisió, jo crec que el pla s'ha equivocat a molts dels seus objectius, no a tots, i jo crec que el pla ha de ser sotmès a una revisió vertaderament dels seus objectius i dels seus terminis. Nosaltres no feim, i me sap greu aquesta acusació, perquè procuram que no sigui així, o jo procur que no sigui així, no feim catastrofisme, descrivim una situació que és vertaderament objectiva i tal entrada de residus, tal quantitat, ens pareix que sobrepassa els objectius que s'havia fixat el pla. Ho posam de manifest, el punt primer només és constatar, vostès votaran en contra del punt primer, bé, negaran la veritat, però això és una tendència molt coneguda en aquest món, facin vostès el que vulguin. I el punt segon, l'únic que demana és una revisió, no demana que s'hagi de prendre totalment, encara que, des del convenciment, ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Fiol, vagi acabant.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Acab, Sr. President, de què ens trobarem amb la necessitat d'incrementar el volum d'incineració.

Moltes gràcies, per la seva generositat.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Fiol. Substanciat el debat, procedirem a la votació, i les senyores i senyors diputats poden procedir a votar.

Resultat de la votació: vots favorables, 27; vots en contra, 30; abstencions, cap. En conseqüència, queda rebutjada la moció 3520, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a gestió dels residus sòlids urbans de Mallorca.

II.2) Pregunta RGE núm. 3609/02, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política sociosanitària del Govern de les Illes Balears, derivada del debat de la interpellació RGE núm. 1867/02.

Passam a la següent moció, que és la 3609, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política sociosanitària del Govern de les Illes Balears. La Sra. Aina Maria Castillo i Ferrer té la paraula per defensar la moció.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Sí, gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Ara fa quinze dies, aquest plenari també debatere una interpellació relativa a la política sociosanitària que du endavant el govern del pacte. I es va parlar o, més ben dit, es

varen suscitar diverses qüestions relatives tant al personal com a la gestió pròpiament dita. Respecte del personal, es va fer referència a les persones que, actualment fan feina al Complex Hospitalari de Mallorca, gestionat per l'empresa pública GESMA, que agradi o no al Partit Socialista, al PSIB-PSOE, és la verdadera actora de la reconversió sociosanitària a les nostres illes; o, més ben dit, es va fer referència als problemes que actualment s'enfronta aquest personal del Complex Hospitalari de Mallorca, que va optar en el seu moment per no passar a fer feina a l'hospital Son Llàtzer, perquè va pensar, va afrontar amb ganes i amb molt illusió aquesta reconversió sociosanitària, tant de l'hospital General com de l'hospital Joan March.

Respecte de la gestió, pròpiament dita, es varen suscitar qüestions com la planificació, el compliment del Pla sociosanitari, aprovat pel Govern fa uns mesos, i concretament el compliment de les seves expectatives, que és el més important. I la impressió que ens en vàrem dur des del Grup Parlamentari Popular, o almanco la impressió d'aquesta diputada que els parla, va ser que la consellera de Salut i Consum, implícitament, va reconèixer, com ja vaig apuntar aquí fa dues setmanes, que tant un tema com l'altre, tant el tema de personal com el tema de gestió la veritat és que no es duen massa bé. Dic això perquè la consellera es va limitar, va únicament i exclusivament fer un discurs sobre temes generals, xerrant fins i tot de la llei de salut, que encara no està aprovada, perdó, del projecte de llei de salut, que encara no està aprovada, xerrant de la formació dels professionals en general, o, en definitiva, xerrant de les bondats del Pla sociosanitari aprovat, però sense entrar a debatre si aquest pla era paper banyat o efectivament s'estava complint i es duia endavant d'acord amb les seves previsions. Amb la seva intervenció, la Sra. Consellera de Salut la veritat és que va parèixer que el tema no anava amb ella, però la veritat és que això de no voler entrar a debatre les qüestions que el grup interpel·lant posa damunt la taula jo crec que només pot tenir tres explicacions: la primera és que, o bé el tema, el Govern, perdó, no té res a dir sobre el tema, perquè no té ni arguments ni solucions davant un conflicte com el que s'està suscitant a la nostra comunitat ja fa bastants mesos; una altra explicació pot ser que dins aquesta nova forma de fer política que apuntava el Sr. President de la comunitat autònoma ara fa una setmana, el pilar fonamental és el tema quotes, és a dir, tu tens la teva quota i tu tens l'altra i no es pot entrar en el terreny de l'altre; per entendre-nos millor, la consellera de Salut pertany al PSIB-PSOE i el director de GESMA, l'actora de la reconversió, pertany a Esquerra Unida, per tant la Sra. Consellera de Salut no li pot demanar explicacions al Sr. Carbonero; o bé, la tercera explicació possible és les dues coses juntes, és a dir que ni se sap ni es pot trobar una solució a aquest problema.

A mi realment, personalment, me fuig quina sigui l'explicació a aquest cas, el que sí sé i el grup parlamentari coneix, és que hi ha un greu problema, hi ha un problema que cada dia surt als mitjans de comunicació de la nostra comunitat autònoma, cada dia surt a la vida personal de tots els que fan feina a aquests centres sanitaris, i que tots junts, si vostès ens deixen, hem de trobar una solució. Aquesta és la disposició del Grup Parlamentari Popular. Els vàrem posar damunt la taula les complicacions que té el personal, derivat d'una manca d'un pla

d'empresa; perquè s'inauguren serveis, després resulta que els tanquen pocs mesos després; després diuen que posaran en marxa una sèrie de serveis, després resulta que no ho fan; també hi ha una manca de mobilitat definitiva per part del personal, que no sap cada dia on anirà a fer feina; hi ha la manca d'una signatura d'un conveni de personal, denunciat ja fa quatre anys; una manca de negociació o de la direcció de GESMA amb la part social; o en definitiva un elevat grau d'absentisme laboral. Es va dir per part del Govern que això era un problema d'uns pocs de l'hospital General i que no era el moment de xerrar.

Doncs bé, resulta que les circumstàncies han fet que poc després de tenir aquest debat, el Jutjat Social núm. 4 de Palma de Mallorca dictàs una sentència, arrel d'un recurs interposat pel sindicat CSI-CSIF, allà on posa de manifest que, efectivament, a l'empresa pública GESMA, quan s'havia signat un acord en el mes de maig del 2000, allà on es comprometia que no hi hauria més d'un 10% del personal amb un contracte, amb caràcter no fix, resulta que aquest Jutjat posa de manifest que efectivament el que hi ha, que aquest acord no s'acompleix. No diu exactament que la relació està invertida, que el que hi ha és un 10% de personal fix i la resta eventual, però, pràcticament, ve a dir això. I condemna l'empresa pública GESMA a prendre les mesures necessàries oportunes per tal d'evitar aquesta situació. Per tant, no sé si el Govern trobarà que ja és moment de xerrar d'aquest tema, sé que avui no és el moment, sé que avui no toca xerrar al Govern, però sí es va fer referència per part dels grups parlamentaris, que sí poden intervenir avui, i tal vegada avui sí volen dir qualque cosa respecte d'aquesta sentència, que és molt contundent.

No es pot permetre d'un govern que, mentre molts dels professionals de la sanitat pública pateixen les conseqüències d'un dèficit de planificació i d'una mala gestió, els responsables polítics diguin que això és culpa dels treballadors, que els varen donar l'oportunitat que passassin a fer feina a Son Llàtzer i que si s'han quedat és culpa seva, ells saben que hi havia una reconversió i que és culpa seva. Doncs no, a mi no me pareix que això sigui propi, digne, d'un govern d'aquesta comunitat autònoma. Per a aquests treballadors he de dir, com diuen ells, no som jo que ho diu, estaven molt illusionats i tenien moltes ganes d'afrontar aquesta reconversió, però ho volien fer bé i de manera planificada.

També es va posar damunt la taula el fet que, si bé des del mes d'abril s'havien tancat l'hospital General i l'hospital Joan March com a hospital d'aguts, tancant d'aquesta manera més d'un centenar de llits d'aguts, el dia de la interpel·lació encara no s'havien començat les obres. Doncs bé, els he de dir, i crec que és un motiu d'orgull del nostre grup parlamentari que al dia d'avui sí que s'han començat les obres, almanco la nostra oposició serveix per qualque cosa. És a dir, la nostra contribució, el nostre granet d'arena a la gestió sanitària d'aquesta comunitat autònoma, arrel de la nostra denúncia, varen començar les obres; varen començar a tirar parets, és a dir, no sé exactament què es va fer perquè està ben tancat, no es pot saber el que s'ha fet, però almanco sí varen començar a fer qualque cosa. Només per això ja valia la pena almanco presentar la interpel·lació i ens alegrem molt.

Però encara pendent donar compliment al Pla sociosanitari, posar en marxa, per exemple, la sanitat d'atenció ambulatoria; fer eficients les UCI, que són les unitats que s'encarreguen de derivar els pacients dels hospitals d'aguts als centres sociosanitaris, perquè veim que efectivament encara hi ha quatre llits a Son Dureta per a habitacions que només són de dos llits; o, en definitiva, actuar de manera adequada a les necessitats sociosanitàries de les nostres illes, sense permetre que les llistes d'espera es disparin com s'han disparat des que el pacte gestiona la sanitat a les nostres illes. Perquè, a més, hem d'anar alerta perquè resulta que ara tenim un altre front que augmentarà les llistes d'espera, i el tenim a Manacor. Resulta que ara tots els professionals de l'hospital de Manacor també diuen que la gestió que s'està fent d'aquesta fundació dispararà les llistes d'espera.

Jo, a una pregunta oral que hem tengut abans, avui mateix, amb la Sra. Consellera de Salut, se m'ha criticat que m'he ficat amb els inspectors; jo no m'he ficat amb els inspectors, simplement he dit que hi havia una denúncia, no tan sols de què pujaven les llistes d'espera, sinó que, a més, hi havia una doble llista d'espera a l'hospital de Manacor; és a dir, n'hi havia una d'oficial, que era molt inferior, i una real que era molt superior, sobretot respecte d'aquells pacients que fa més de sis mesos que esperen una intervenció. Jo la tenc aquí la relació, vull dir, mentre la gerent deia que hi havia 18 persones, jo tenc aquí una relació que inclou quasi un centenar de persones; per tant, no sé, tal vegada també podem contribuir a la feina dels inspectors que estan investigant aquest assumpte. Jo crec que és evident aquesta circumstància i supòs que es prendran les mesures que s'hagin de prendre per part de la Conselleria de Salut.

En definitiva, xerram de llistes d'espera i de la confluència que ha tengut la reconversió sociosanitària dels centres damunt aquesta llista d'espera, que ha estat molt greu, encara que el Govern ho vulgui ocultar.

Per tot això, per tots aquests motius presentam la moció que tots els diputats aquí presents i no presents ja coneixen, on demanam qüestions molt senzilles, jo crec que fins i tot es poden suportar sense cap tipus de problema per part del pacte. El primer punt és relatiu a desenvolupar una política sociosanitària a les nostres illes degudament planificada i que respongui a les necessitats de les illes. Si no es fa això, ja me diran què hem de fer.

El segon punt, seria que el Parlament instàs a dur endavant aquesta reconversió de manera gradual fins que les necessitats de llits aguts a la nostra comunitat estiguessin cobertes, perquè ja hem posat de relleu que hem perdut més d'un centenar de llits d'aguts.

I el tercer punt, referent concretament a l'hospital General de Palma, instar el Govern que es recomenci l'activitat d'aguts d'aquest hospital General, amb atenció al sector d'Inca, fins que aquest hospital estigui en funcionament simultaniejant amb una atenció a la xarxa de subaguts. Deim l'hospital d'Inca perquè el president, el Sr. Antich, la setmana passada ens va sorprendre i ens va dir que l'any que ve començarien les obres

de l'hospital d'Inca, però clar, encara no s'ha ni licitat aquest hospital. Estam vertaderament preocupats perquè veim que la situació sanitària a les nostres illes...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando, Sra. Castillo.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Sí, Sr. President, *acabo enseguida*. S'està desmadrant, per dir-ho de qualque manera, i també l'hospital d'Inca pareix que no arriba a fer-se mai.

Aquesta moció, evidentment, no és la gran solució del problema, però jo crec que sí dona una miqueta de llum als usuaris d'aquests centres i també als professionals que hi fan feina; que, com hem repetit molt vegades, per a nosaltres, tant l'usuari com el professional, són els dos pilars bàsics de tot sistema sanitari. Per tant, crec que si feim un esforç des d'aquest Parlament, instam el Govern que actuï d'aquesta manera, tal vegada podrem recuperar la situació que s'ha truncat d'aquesta manera.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Castillo. Para fijar la posición, ¿grupos que deseen intervenir? Por Izquierda Unida y Ecologista, tiene la palabra el Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. La veritat és que la intervenció de la Sra. Castillo en aquesta moció, ha començat fent una defensa dels drets dels treballadors i dels sindicats, aprofitant per criticar lògicament el Govern de les Illes Balears. Ja m'hauria agradat veure també aquesta oposició del Grup Parlamentari Popular quan parlàvem del *decretazo*, que no ha existit, que no llevava drets, però que els han de retornar. Però bé, anem avançam, ara els interessen els drets dels treballadors de GESMA i ja anam avançant, algun dia tal vegada fins i tot els interessen els drets dels treballadors fixos discontinus, no ho crec, però tal vegada, si van pel bon camí, poden arribar a aquesta situació que fins ara encara no hi han arribat.

I també ha parlat, una vegada més, de la gerència de GESMA i els suposats enfrontaments i no sé què. No vull dir-ne molta cosa, per a no donar peu que segueixin inflant la bola. Miri, la direcció de GESMA està sota la direcció de la Conselleria de Salut i Consum i lògicament seguint les normes, la política del Govern de les Illes Balears. I punt, i ja està, i no oblidem quina és la política que es fa des del Govern de les Illes Balears i des de la Conselleria de Salut i Consum. I la veritat és que quan surt el Grup Parlamentari Popular aquí a demanar que es planifiqui el treball sobre l'atenció sociosanitària, un es

queda una mica sorprès i li dóna la sensació que, com es sol dir, qui més parla és qui més s'hauria de callar; és a dir, demanar que ja es facin coses que ja estan en marxa i que abans no hi estaven. Però bé, entrem a analitzar-ho, i com entre la interpellació i l'explicació d'aquí s'ha parlat de moltes coses molt diverses, jo intentaré centrar-me en el que diu el text de la moció, exposició de motius i punts concrets d'acord que es demanen.

I comença parlant que, atès que la reconversió socio sanitària que s'està produint a les nostres illes està creant molts de problemes derivats de la ineficàcia dels responsables sanitaris, jo crec que ja, per començar, aquesta exposició de motius comença amb unes afirmacions que són absolutament falses. Nosaltres pensam que els responsables sanitaris actuals són molt més eficaços i estan treballant i tirant endavant unes polítiques que abans no es feien. Jo sé que a vostès els desagrada que hi hagi aquests responsables sanitaris, però bé, hauran de guanyar les pròximes eleccions si els volen canviar. No sé, el Sr. Pastor es veu que no està massa d'acord que jo parli des d'aquesta tribuna, ho sent molt, doncs miri, també s'haurà d'aguantar, com hauran d'aguantar que segueixin els mateixos gestors de la salut pública.

A continuació diuen: "no han aconseguit tenir una planificació adequada de l'esmentada reconversió". Bé, vostès no és que no la tenguessin adequada, vostès és que no havien planificat res, no havien previst res; perquè no me diguin que els famosos papers, dossiers que hi havia, aquella dotzena de papers dins un calaix, que era alguna cosa de planificar. Segueixen: "la qual cosa implica un desconcert entre els usuaris i els professionals". Bé, segurament el concert serà el seu, l'adaptació dels usuaris i la dels professionals, així com l'adaptació dels centres, igual que la posada en marxa de l'hospital Son Llàtzer, que totes aquestes coses s'han hagut de fer coincidents amb un temps rècord, naturalment que han produït incomoditats, però l'adaptació s'ha produït amb un temps molt ràpid i amb molt bona acceptació, tenint en compte la importància de les modificacions que s'han fet. Que hi ha hagut molèsties? Evidentment, quan un es canvia de casa, i alguna cosa d'això hi ha hagut, encara que sigui per anar a una casa millor això provoca molèsties, com quan s'arregla l'asfaltat d'un carrer, doncs també, encara que sigui perquè quedi millor, també es provoquen molèsties a les persones que han de passar per allà. Sinó que es vegi la situació del centre de Palma. Però que el desconcert dels usuaris i dels professionals no s'ha produït, hi ha hagut una adaptació ràpida a la nova situació.

Bé, l'augment de les llistes d'espera, ja se li ha respost una i una altra vegada. No és cert, aquí un portaveu d'un altre grup els deia la setmana passada, en el debat, què passava amb les llistes d'espera, en concret, a Menorca. Però en fi, directament no s'hi apuntava, o sigui hauria d'anar o venir perquè pogués estar en llista d'espera, doncs les llistes d'espera formals és possible que hagin augmentat, perquè és que abans s'havia de fer espera per participar a les llistes d'espera. O sigui és una afirmació que és absolutament falsa.

Segueixen: "atès concretament la greu situació en què es troba en aquests moments l'hospital General i les negatives

repercussions que això genera per als usuaris d'aquests recursos socio sanitàris". Jo em preguntaria: quina greu situació i quines repercussions? D'entrada vostès reconeixen la condició dels recursos sanitaris d'aquest hospital que, després, com veurem a les propostes d'acord, li volen llevar o reduir.

Bé, les propostes en concret. La primera proposta, quan demanen que el Govern dugui endavant aquesta política, aquesta planificació socio sanitària. Bé, és que demanen el que s'ha fet, que no s'havia fet abans, que no s'havia fet mai, el que s'ha fet i s'està aplicant a un bon ritme. Això és el que ha fet el govern del pacte de progrés i això és el que no feien vostès. Per tant, no té cap sentit que reclamin allò que avui en dia ja està en marxa. I les tres es poden juntar, perquè en realitat diuen el mateix i és que l'Hospital General segueixi al mateix temps com a recurs socio sanitari, que es mantengui en la seva situació d'atendre aguts i curiosament demanen que s'hi enviïn especialment els de la comarca d'Inca, no sé si és que els tenen una mania especial als de la comarca d'Inca, perquè si diuen que això funciona tan malament i a més s'ha iniciat la reconversió de ser canviat a un servei socio sanitari i no un hospital d'aguts, sembla que els tenen mania als pacients o ciutadans de la comarca d'Inca.

Però el cert és que la conversió en socio sanitari és una decisió ferma del Govern que no s'ha de dur endarrera, perquè no hem de fer passes cap enrera, sinó que hem d'avançar de cara a implantació d'aquests recursos socio sanitàris que bona falta feien. I no val a dir per això que es congestionen els hospitals de la xarxa de l'ib-salut a les Illes Balears, perquè l'ocupació mitjana es troba en aquests moments per davall del 80%, Son Dureta és l'hospital més saturat sempre es troba sobre un 83% i per tant, no és pot dir que això hagi suposat un col·lapse com s'afirma d'aquests hospitals. I evidentment la posada en funcionament de Son Llàtzer, que s'ha fet més ràpidament i en millors condicions de com estava previst, ha servit perquè no es produís aquesta congestió. També s'han reduït moltíssim els llits que hi havia de manera habitual fora de les habitacions normals, s'ha reduït moltíssim els pacients en llista d'espera que esperaven un llit hospitalari i pensam que amb les mesures que s'estan duent a terme i evidentment amb les que s'han de dur endavant i posar en marxa d'una vegada per totes, després de tant de temps de parlar-ne haurà de ser aquest Govern que ho posi en marxa, però sobretot destinar els recursos socio sanitàris a atendre les necessitats socio sanitàris, no aturar un procés que és molt important i interessant, que s'està duent amb unes raonables condicions d'eficiència i tot això no s'ha de tornar enrera. Evidentment així ho consideram des del nostre grup que votarà en contra d'aquesta moció del Grup Parlamentari Popular.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Ramon. Por el Grupo Parlamentario PSM-Entesa Nacionalista tiene la palabra el Sr. Buele.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada portaveu del Grup Parlamentari Popular, quan ha començat aquesta sessió jo li he demanat a veure si em podia avançar per allà on entraria a tractar aquesta moció que presenta el seu grup, a fi de poder saber més o manco per allà on hauria de sortir a l'hora d'intervenir a debatre el text d'aquesta moció. De fet únicament podríem comptar amb el text original que vostès ens han passat i que a primer com d'ull almanco teníem difícil veure que fos una moció subsegüent a la interpellació, perquè hem repassat allò que es va dir aquí en el *Diari de Sessions*, vostè hi ha fet al·lusió i ens semblava que tenia poc a veure amb allò que s'havia debatut durant la interpellació. Tot i això, hem pogut veure que fins i tot, la seva intervenció no tenia tampoc l'entusiasme de fa 15 dies quan va pujar aquí d'alt i tenia al seu costat molts més diputats del seu grup parlamentari que li donaven suport, tenia molts més mitjans de comunicació que la seguien i tenia molta més gent assistent que havia vingut aquí a escoltar-la a vostè. No hi ha hagut molt d'entusiasme i això a mi em fa pensar que aquesta moció s'ha presentat perquè no quedava més remei que haver-la de presentar, però que el contingut, el bessó d'aquesta moció amb la qual vostès, es suposa, intenten fer veure que la política sociosanitària que està duent a terme la Conselleria de Salut del Govern de les Illes Balears no és la correcte, ens sembla que és un error.

Li deia que tenia com a única referència, a més del text original que vostès ens han presentat allò que es va debatre aquí fa 15 dies a la interpellació que vostès ens varen presentar i que com vostè mateixa també ha reconegut hi havia dos temes bàsics i fonamentals, un era el tema del personal i l'altre era el tema de la gestió sociosanitària pròpiament dita. Respecte del personal, a mi m'agradaria saber quin d'aquests tres punts de la moció hi fa referència, perquè vostè em parlava d'un compromís del contracte permanent del 90% i vostè l'única cosa que ha fet ha estat treure aquí com a citació la sentència del Jutjat de lo Social núm. 4 per una denúncia feta pel sindicat CSI-CSIF allà on s'incompleix aquest acord, però el punt de la moció que fa referència a això quin és? Parlava també en qüestió de personal, negociació del conveni i un tercer element que feia referència al personal, era l'elevat greu d'absentisme laboral. Eren aquests els tres punts que feien referència a personal, vostè em pot dir quin dels tres punts de la moció fa referència a aquests aspectes relacionats amb el personal? Per allò que ens ha explicat fins ara no ho hem vist gens clar.

I el segon aspecte era la gestió i respecte de la gestió vostè parlava, m'estic referint a la interpellació, de la reconversió de l'Hospital General i Joan March, de la descongestió dels hospitals d'aguts i del compliment del calendari del Pla sociosanitari. I això era la interpellació i avui ens presenten una moció amb aquests tres punts. Jo li he de dir que des del nostre grup parlamentari allò que sí veim és que dels tres punts n'hi ha dos, els dos primers, que nosaltres entenem que el Govern de les Illes Balears a través de la Conselleria de Salut ho fa molt millor d'així com vostès ho plantegen i per tant, haurem de donar més suport a allò que fa la Conselleria de Salut del Govern de les Illes Balears, tan pel fa i respecte a allò que

vostès aquí en diuen desenvolupar una política sociosanitària a les nostres Illes. Jo li voldria recordar que en la intervenció que va tenir aquest diputat a la darrera interpellació de fa 15 dies, li esmentava, li recordava que el nostre grup parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista considera que una bona política sociosanitària no pot quedar reduïda mai a solucionar una problemàtica laboral, ni tampoc a solucionar una problemàtica laboral hospitalària, ni tampoc a solucionar problemes únicament hospitalaris. I aquesta concepció, nosaltres creim que nova, d'allò que és una política sociosanitària que té en compte elements extrahospitalaris, els quals vostès per cert no en fan gens ni mica de referència, cada cop més s'està imposant a Europa i és en aquesta que nosaltres donam suport.

I en relació al tercer punt, és un punt que francament ens ha sorprès molt perquè s'hauria de demanar a veure si els malalts subaguts del sector d'Inca estan d'acord amb la proposta que vostès fan d'incloure el sector d'Inca dins l'Hospital General de Palma, simplement ens sorprèn que vostès facin una proposta com aquesta perquè donat que entre vostès tenen diputats que exerceixen càrrecs importants dins el municipi d'Inca, es suposa que les ciutadanes i ciutadans d'Inca s'estimen més ser atesos a Inca i per tant, allò que s'ha de fer no és remetre-los a l'Hospital General de Palma, allà on molts d'ells segurament ja hi han anat abans. Sí, sí, ho torn a repetir, moltes d'aquestes persones a les quals vostè fa referència ja el coneixen a l'Hospital General, s'estimarien més conèixer l'Hospital d'Inca i per tant, s'estimarien molt més que vostès haguessin accelerat molt més els tràmits perquè aquest Hospital d'Inca hagués estat fins i tot abans que el Govern del pacte de progrés comencés a governar.

Amb tot això, d'aquests tres punts nosaltres creim que no podem donar suport a aquesta moció que ens presenta Sra. Diputada i no li votarem a favor cap d'aquests punts d'aquesta moció, que des del nostre punt de vista ha estat massa mal plantejada.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Buele. En nombre del Grupo Parlamentario Socialista tiene la palabra el Sr. Gascón.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Gràcies, Sr. President. Des del nostre grup passarem a debatre aquesta moció en concret que havia presentat el Partit Popular, subscrivim tot allò que ha dit el Sr. Buele, que vostè ha parlat molt de personal, quan a la moció no hi ha cap punt que parli de personal. Vagi per endavant que nosaltres votarem en contra d'aquesta moció que presenta el Partit Popular perquè d'entrada a l'exposició de motius que vostès presenten, sembla que les competències sociosanitàries siguin a Balears des de l'1 de gener, quan no és així, les competències sociosanitàries, com ja li vaig dir a la interpellació i no vull entrar en polèmica amb això, fa molts d'anys que hi són, hi ha la teleassistència que varen posar governs anteriors, hi ha ajuda a domicili que la varen posar anteriors governs, menys d'allò que jo crec que

s'hauria haver posat, però governs anteriors van posar. També un govern anterior va fer una cosa que va anomenar projecte sociosanitari, que és aquest, no sé si la Sra. Estaràs, que no sé si el té, amb el que nosaltres no estam en absolut d'acord, però que no va tirar endavant tampoc, un projecte que vull recordar que posava que a Menorca es necessitaven 18 llits sociosanitaris i a Eivissa 21, un per a psicogeriatria, un per a pal·liatius, etcètera. Això afortunadament no es va posar en marxa. Per tot açò dic que no fa poc temps que està en marxa, no fa poc temps que tenim competències en temes sociosanitaris.

Després ens parlen de la ineficàcia i la falta de planificació per la reconversió. I açò ho lligarem amb el primer punt de la moció, perquè nosaltres pensam i podem entendre que vostès discrepin, per motius polítics, d'eficàcia, discrepin amb la planificació que fa aquest Govern. Podem entendre que no estiguin d'acord amb el Pla sociosanitari fet, però s'ha de reconèixer que la planificació existeix, s'està planificant, hi ha un Pla sociosanitari i s'estan seguint uns punts que es duran a terme, evidentment no en un any ni en dos perquè costa molt i quan dic que costa molt, són les infraestructures, no és posar ajuda a domicili que s'està posant més, no és teleassistència, jo insistesc amb açò i com ha dit el Sr. Buele, és el més important de l'assistència sociosanitària és la domiciliària, no ho dubti, a més probablement vostè hi està d'acord. Nosaltres entenem que tenim una planificació a llarg termini dels serveis sociosanitaris d'aquestes Illes i que hem de seguir per aquest camí.

Respecte el segon punt de la moció, desenvolupar la reconversió sociosanitària de manera gradual. Nosaltres pensam que la reconversió de l'Hospital General i del Joan March no es pot fer de manera gradual, no es pot ni s'ha de fer de manera gradual. Llavors com haguéssim fet el trasllat voluntari dels treballadors de l'Hospital General a Son Llätzer si s'havia de fer gradual? No haguessin pogut obrir Son Llätzer com s'ha obert en definitiva amb més prestacions i amb menys temps, perquè hi hauria encara més treballadors a l'Hospital General, entenc això per allò que vostè ha dit, jo crec que no és així. Si no enviam i ofertam els professionals de l'Hospital General puguin anar a Son Llätzer perquè si no hem de fer la reconversió de presa haurem de mantenir més professionals a l'Hospital General, Son Llätzer no s'hagués pogut obrir tan ràpid com s'ha obert. Per tant, jo crec que no es pot fer així, de l'altre manera no s'hagués pogut obrir Son Llätzer i diríem que segueix la pressió sobre Son Dureta. És un cercle que s'ha trencat d'aquesta manera.

La reconversió de l'Hospital General ve donada per la cadència d'obertura de Son Llätzer i açò ho sap vostè perquè el mes de febrer té unes preguntes escrites demanades al Govern balear, que jo també vaig rebre i li contesten que segons la cadència d'obertura de Son Llätzer es farà la reconversió, açò s'ha fet així, s'ha obert més ràpid Son Llätzer per tant, l'Hospital General ja és un sociosanitari.

També per al resposta seva de juliol, sabem que els llits operatius a l'Hospital General eren 100, amb un ideal de 95 i 100 també del Joan March amb un bon ritme d'ingressos que és de dos o tres per dia. Jo vull recordar ja que s'ha parlat de llistes

d'espera que sí és veritat que n'hi ha i n'hi haurà sempre, en discutirem tota la vida de llistes d'espera, açò és indubtable. Que el mes de setembre el nombre màxim de llits visos que en diuen a l'hospital, que són els llits que no toquen estar a les habitacions a Son Dureta va ser de 5, el nombre màxim, això sí que és un èxit Sra. Castillo, 5 llits visos a Son Dureta és un èxit. I també redundat sobre aquest tema el divendres dia 11, això ho vaig constatar jo, hi havia 0 malalts esperant a urgències per ingressar i això també és estrany. Açò vol dir que es desvien malalts aguts a Son Llätzer i vol dir que es desvien malalts sociosanitaris a l'Hospital General i Joan March.

En definitiva nosaltres creim que és inviable la reconversió gradual, a més d'inecessària, recordar com a xifra que des de l'inici de la reconversió fins a 15 d'octubre, s'han traslladat ja 468 persones als hospitals sociosanitaris. Per tant, i val allò que he dit anteriorment, no és oportú mantenir l'Hospital General com a hospital d'aguts i açò tècnicament jo crec que mantenir l'Hospital General com a hospital d'aguts és absolutament inviable, ja sigui per a les persones d'Inca, com per a altres persones. A Inca allò que s'ha de fer i té tot el nostre suport, és que l'hospital es faci com més aviat millor que és allò que es mereixen els ciutadans d'aquesta població, però en aquests moments jo crec que seria molt contraproduent enviar malalts aguts, determinats malalts aguts, tots tipus de malalts aguts d'Inca a l'Hospital General perquè no es podrien atendre. Per altra banda, jo vull recordar que a l'Hospital General s'estan fent intervencions de cirurgia més ambulatòria, que minven les llistes d'espera de malalties petites (...), etcètera.

I nosaltres per acabar entenem que el personal que ha quedat a l'Hospital General tenen una reconversió molt dura, és molt distint el treball d'un centre sociosanitari d'un hospital d'aguts, però és una feina que s'ha de fer i joestic segur que els treballadors que han quedat els agrada aquesta tasca i que la fan amb la professionalitat que sempre han tengut. Per tant, hi pot haver problemes, és una reconversió dura, però s'ha de fer iestic segur que els treballadors compliran la seva feina. Per últim, encara que només parlem de Mallorca, recordar que hi ha dos centres sociosanitaris més, a Menorca ja s'ha aprovat el projecte de centre sociosanitari de 70 llits, no de 18 i que confiam que el mes de febrer pugui estar en marxa.

I per acabar Sr. President i perquè quedi constància al *Diari de Sessions* s'han exposat afirmacions que joestic segur que són incertes, per part del Sr. Fiol. Quan el Barça feia "rondos" guanyava la Lliga i la Copa d'Europa.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Gascón. Por contradicciones tiene la palabra la Sra. Castillo.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Bé començaré pel Sr. Gascón, no sense abans dir que lamentam evidentment que aquesta moció no s'aprovi perquè era una manera més de contribuir a la

solució d'aquest problema, del problema que repetesc tenen els usuaris i els professionals que han de viure en contacte amb aquesta reconversió sociosanitària. Lamentar-ho i dir que el tercer punt de la moció, la reobertura de l'Hospital General com a hospital d'aguts de manera simultània a la xarxa de subaguts, no és que sigui una idea que ens hem inventat des del Partit Popular, és a dir, el Partit Popular pensa efectivament que es pot fer si es sap fer, evidentment, tal vegada vostès no ho saben fer.

El Partit Popular pensa que es pot fer, però també hi ha altres veus que diuen que es pot fer, hi ha molts de sindicats..., l'altre dia llegia una carta, no l'he agafada, una carta dels sindicats del Sr. Miquel Bauzà, no sé si el coneixen, del Sindicat d'Exclosos de Mallorca i realment feia una fotografia d'allò que és la sanitat pública i també instava, no entraré a tots els detalls perquè en 5 minuts no tenc temps, però realment venia a dir on anam amb aquesta sanitat pública i una de les coses que deia era precisament aquesta, que seria una bona solució reobrir l'Hospital General com a hospital d'aguts. Per tant, no només el Partit Popular ho pensa. Fins i tot el PSM a un altre fòrum, alguna vegada ho ha dit, no sé si ho ha arribat a dur a l'Ajuntament de Palma, però damunt la premsa no sé quin dia és cert, però vaig veure que el Partit Socialista de Mallorca instava la Conselleria de Salut que reconsideràs la decisió de tancar l'Hospital General com a hospital d'aguts. Per tant, no se'ns ha encès un llum, ni molt manco, simplement volíem contribuir un poquet més a la solució d'aquest problema.

La veritat és que no sé si podré contestar totes les qüestions que s'han suscitat aquí en 5 minuts. Respecte el Sr. Gascón, sí li puc dir que jo realment pensava que vostè votaria a favor d'aquesta moció, perquè és veritat que darrerament el Sr. Gascón per part del Grup Socialista presenta iniciatives davant el Parlament que tenen molt a veure amb la idea que té el Partit Popular de la sanitat pública, la veritat és que m'ha arribat a preocupar Sr. Gascón, preocupar no, perdoni, m'he plantejat fins i tot si l'havia de convidar a la comissió de sanitat del Partit Popular perquè jo sé que vostè és un bon professional i fins i tot, podria contribuir a la nostra feina. Però en definitiva jo creia que sí, ha estat que no, és una llàstima. Però bé, simplement dir-li que la planificació, com diu vostè, no existeix, hi ha uns papers 90 i busques de pàgines que diuen que és un pla sociosanitari, però això Sr. Gascón és paper banyat i li diré el motiu, vostè mateix ho ha dit, un dels recursos més importants dins la política sociosanitària és l'atenció domiciliària i encara no s'han posat en marxa les unitats, per tant, per molt que posin el pla si no es posen en marxa no serveix per res. Resulta que s'inaugura un laboratori d'urgències a l'Hospital General en el mes de novembre i en el mes d'abril es tanca. Per tant, això tampoc és una planificació, almanco des del Partit Popular. El mes d'abril es tanca la unitat d'oncologia per posar la unitat de cuidats palliatius i resulta que a hores d'ara han tirat un parell de parets però no s'ha fet absolutament res. En definitiva això no és un pla, simplement és un paper que diu que és un Pla sociosanitari, però que ni tan sols s'ha posat en marxa.

Després, Sr. Buele, dir-li que podem entrar en una qüestió personal, veig que està molt preocupat pel meu entusiasme, diu

que no tenc tan d'entusiasme com el dimarts que vàrem debatre la interpellació. Això és una qüestió personal Sr. Buele, vull dir que la Llei de paritat hi ha llocs on no pot arribar, jo avui vespre no he tengut una nit massa bona a causa de la meua filla, no dic que el pacte de progrés hagi de venir a cuidar la meua filla els vespres, ni molt manco, però vull dir que són qüestions que no podem evitar i tal vegada la manca d'entusiasme és degut a això. Li puc assegurar que el meu interès per aquesta qüestió no ha minvat gens ni mica, tot el contrari, ha crescut molt més. Em diu que jo vaig parlar molt del personal que fa feina al complex i que després a la moció no he dit res, això no és cert Sr. Buele. És a dir, a la moció si la llegeix bé, veurà que parla de fer una actuació planificada, d'una reconversió de manera gradual i d'obrir una altra vegada l'Hospital General com a hospital d'aguts, si es fa això, li puc assegurar que el personal sanitari i no sanitari d'aquests hospitals tornarà a tenir la il·lusió que va tenir en el moment de dur endavant aquesta reconversió, perquè tenia molta il·lusió i tenia moltes ganes, però passa que la gestió dels responsables polítics ha fet que s'enfonsés, que hi hagués absentisme, hi hagués totes aquelles qüestions que jo vaig plantejar al Govern fa 15 dies. Li puc assegurar que si això es dugués endavant els problemes de personal probablement s'acabarien.

I en aquest sentit enllaçar amb el Sr. Ramon, només hi ha una sèrie de qüestions de personal que no s'acabarien amb aquesta moció i són precisament la necessitat d'un lloc de feina estable i la capacitat negociadora que té la direcció de GESMA. És a dir, un partit com Esquerra Unida precisament que propugna aquestes dues coses, resulta que quan ha de gestionar l'empresa pública GESMA es troba que no té ni capacitat per asseure-se amb la part social i negociar, això no ho dic jo només, ho diu la part social i tampoc és capaç de crear llocs de feina estables, perquè allò que hi ha, li he repetit i ho diu el jutjat de lo Social núm. 4 de Palma és un 10% de persones que estan de manera estable dins aquesta empresa i un 90% que estan de manera no estable...

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Castillo vagi acabant per favor.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Sí, Sr. President, acab.

Per acabar, simplement dir-li Sr. Ramon, és veritat allò que ha dit, estic d'acord amb una cosa quan diu que ara es fan coses que abans no es feien i li diré de què parl, parl de les llistes d'espera. És veritat que sempre hi haurà llistes d'espera, allò que no podem permetre és que aquestes llistes d'espera es disparin, aquest és el problema i resulta que en aquesta comunitat, els agradi o no, aquestes llistes d'espera s'han disparat i això totes les persones que ens senten ho saben, les persones que han hagut de demanar una hora per una consulta, o tenen hora per una intervenció, ho coneixen, és a dir, jo no descobriré res nou. Però és que a més ens hem trobat que a l'Hospital de Manacor, que és allà on s'ha denunciat la doble

llista d'espera, per alguna cosa es fa una doble llista d'espera, tenim una petició de consulta a un especialista del metge de primària, datada en el mes de març i es va veure en el mes d'octubre, és a dir...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Castillo, vagi acabant per favor.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Sí, Sr. President acab tot d'una. Tenc la prova, Sra. Salom vostè em va dir que s'havia de demostrar, bé tenc la prova aquí, és un pacient que el passen des del mes de març al mes d'octubre i la gerent de l'hospital de Manacor diu que no hi ha llistes de més de dos mesos en consultes externes. I després un centenar de persones que esperen per una intervenció fa més de 6 mesos. Per tant, és veritat Sr. Ramon que això no passava abans, perquè abans es tenia molt d'esment que no hi hagués una llista d'espera tan disparada.

Gràcies.

(aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Castillo en nom del Grup Popular. Substanciat el debat procedirem a la votació. Senyores i senyors diputats poden procedir a votar.

Resultat de la votació: vots favorables 25, vots en contra 30. En conseqüència queda rebutjada la moció 3609 presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política sociosanitària del Govern de les Illes Balears.

III. Debat de l'esmena a la totalitat, amb text alternatiu, RGE núm. 3129/02, presentada pel Grup Parlamentari Popular, al Projecte de Llei RGE núm. 2557/02, de cooperatives de les Illes Balears.

Passam al tercer i darrer punt de l'ordre del dia que és el debat de l'esmena a la totalitat amb text alternatiu 3129, presentada pel Grup Parlamentari Popular al Projecte de Llei 2557 de cooperatives de les Illes Balears. Per defensar l'esmena el Sr. Camps en nom del Grup Popular té la paraula durant 15 minuts.

EL SR. CAMPS I COLL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Senyors membres del Govern, Sr. Grosske, el Grup Parlamentari Popular fent ús de l'article 113 del Reglament presenta una esmena a la totalitat amb text alternatiu en el projecte de llei de cooperatives de les Illes Balears que va du en aquest Parlament el Govern de les Illes Balears. Nosaltres pensam que en un món cada vegada molt més competitiu i globalitzat, un món evidentment difícil, allà on els valors històrics del cooperativisme formulats per l'aliança internacional s'han de mantenir i s'han de fer compatibles amb una empresa viable. Per fer aquestes dues

coses, donar resposta a la demanda social i econòmica que facin possible una sèrie de llocs d'autoocupació, es tracta de fer empreses àgils, flexibles i que siguin competitius i compatibles dins el món que ens envolta.

Per tant, es tracta de crear un marc jurídic, adient per tal que les empreses cooperatives puguin desenvolupar de forma més racional i àgil de com han anat fins ara, per poder fer front als desafiaments del mercat únic monetari europeu. Aquesta llei que nosaltres presentam facilita les necessitats d'aplicar al sector cooperatiu una sèrie de canvis legislatius que s'han d'anar adaptant a nivell nacional i internacional. Totes les directives europees des del 89 que bona part de les societats mercantils ja han modificat, restava que aquestes directives europees s'haguessin implantat dins el món cooperatiu. Les novetats reguladores, entre d'altres, afecten a la publicitat (...), que hi hagi uns dipòsits anuals de comptes, afecta les competències dels òrgans d'administració i també dels drets i obligacions dels socis, així com afecte les transformacions i a les fusions. Nosaltres pensam que era urgent i per tant, tractar, crear i presentar un text coherent, àgil, modern, flexible adequant-lo a les necessitats presents i futures de les societats cooperatives de les Illes Balears.

La llei que nosaltres presentam s'estructura en tres títols, 188 articles, dues disposicions transitòries i dues disposicions finals. El títol primer, vaig molt ràpid, defineix el concepte de societat cooperativa, el nombre de socis per constituir-la, que només (...) tres socis per a les cooperatives de primer grau és factible i amb les de segon grau amb dos socis. Quant a classe..., desenvolupa el procediment de constitució de la societat cooperativa incloent una possibilitat de qualificacions prèvies i de la seva organització i competència, fent especial menció al principi de legitimació, de fe pública i d'oposició, així com de publicitat formal.

Quants als socis, classe de socis, defineix i regula drets i obligacions dels socis cooperadors i de la nova figura de socis col·laboradors, així com tot el que fa referència al procediment d'admissió de socis i la pèrdua de la seva condició. També la norma de disciplina social.

Capítol important de la llei és aportacions i participacions socials i la seva remuneració i actualització, que es fa d'una manera diguem-ne ortodoxa amb els principis comptables, i no com ho presenta la llei del Govern. Possibilita la finançació de més de les cooperatives posant en marxa, si és que cal, les obligacions no convertibles d'acord amb l'assemblea i també regula totes les successions d'una manera molt acurada, actualització de balanços i transmissió *inter vivos* i adquisició *mortis causa*, que en el cas del projecte que ens ha presentat el Govern no és prou clar ni prou concís en aquesta matèria, tampoc.

Al mateix temps s'ha tingut cura de flexibilitzar la regulació dels òrgans de la societat cooperativa així com els òrgans d'administració, amb possibilitat perquè es pugui crear un òrgan d'administrador únic, sobretot per a aquelles empreses cooperatives petites de fins a 10 socis, que sigui d'aquesta manera molt més àgil i puguin adaptar-se i hi hagi una gestió

molt més acurada i d'acord amb les imperioses necessitats del mercat actual.

El títol II, actuació de l'administració autonòmica, li dona un caire molt important, i el títol III facilita l'associacionisme cooperatiu.

Però per què el grup del Partit Popular presenta aquest projecte de llei alternatiu? El Projecte de llei de les cooperatives de les Illes Balears que presenta el Govern de l'autodenominat pacte de progrés novament posa de relleu dues coses: la importància de les ideologies com a primera; no és el mateix la ideologia, evidentment, liberal del Partit Popular que la socialcomunista del pacte d'esquerres de progrés. No és igual, la diferència entre la manera rigorosa i seriosa de treballar del Partit Popular i la forma més bé matussera a l'hora de fer feina, o millor dit, de no fer-ne del pacte d'esquerres, dues ideologies, dos estils diferents. Vegem-ho.

L'anterior legislatura el Govern va deixar enllestit un projecte de llei que ha pogut presentar davant aquesta cambra parlamentària com a text alternatiu. El procés d'elaboració certament va ser laboriós i generà un profund debat dins el moviment cooperatiu. Es fixà de forma consensuada un text legal que amb una adequada tècnica jurídica recollia les aspiracions del sector cooperatiu de les Illes. Doncs bé, una vegada aconseguit el poder pel pacte d'esquerres amb la fórmula ja coneguda de tots contra el Partit Popular per fer-lo fora i no fer res...

(Remor de veus)

...ens trobam que vam presentar el nostre projecte al Sr. Grosske quan hi va haver el canvi de conselleria. I què va fer el Sr. Grosske? Dues coses: primer, per una part, voler apropiarse d'una forma jo diria artera de l'esforç de l'anterior govern realitzat per a la llei de cooperatives, i s'ha limitat a recollir la majoria de normes que conté l'avantprojecte de llei de cooperatives de l'anterior legislatura, evidentment sense nomenar cap procedència. I perquè no es noti que l'apropiació és indeguda, durant tres anys s'ha dedicat a canviar i a alterar el text canviant les formes i fent-ho, a més, d'una manera molt malament, és a dir, el Sr. Grosske volia un text que fos seu, copiant, però donant la imatge que no és el que ell ha presentat. I açò és el que un bon marxista bo hauria de fer, apropiarse...

(Rialles)

...de la feina dels altres, però ja se sap que els marxistes diuen una cosa i en fan una altra.

(Remor de veus)

El projecte de llei que presenta el Govern no només ha perdut en sistemàtica sinó que també ha perdut en qualitat. Dit d'una altra manera, el conseller de Treball ha treballat poc, dit amb redundància, aquest projecte que ens ha presentat. Sols s'ha limitat a alterar aquell conjunt de regles o principis entrellaçats que tota bona llei ha de dur per configurar un bon text coherent, i el poc que ha fet encara ho ha fet molt malament.

Moltes són les normes la qualitat de les quals s'ha degradat, s'ha canviat, i basta un exemple molt significatiu: l'avantprojecte de llei de l'anterior govern estructurava l'òrgan d'administració de les cooperatives bé en forma de consell rector, bé, si la cooperativa tenia menys de tres socis, menys de deu, en forma d'administrador únic; el projecte de llei del pacte d'esquerres, de progrés, elimina la segona opció donat que, com s'ha vist fins i ara i es veurà, al cap i a la fi és obra d'un conseller amb una ideologia marxista i per açò mateix la seva (...) no és altra que prendre als ciutadans i, en aquest cas, als cooperativistes, opcions, marges de llibertat perquè puguin ells autoregular-se, conduir-se i gestionar-se. És la nostàlgia de la uniformitat dels països de l'est d'Europa abans de la caiguda del mur de Berlín.

(Més remor de veus)

Però anem a la tècnica legislativa. L'article 41.1 del projecte de llei de vostès diu que si la cooperativa té tres socis el consell rector ha d'estar format pel president i pel secretari. Fixem-nos bé en el que açò significa: estam en presència de l'únic òrgan col·legiat del món compost no com a mínim de tres membres, tres persones, sinó necessàriament de dues. Repetesc: en totes les legislacions tots els òrgans col·legiats tenen com a mínim tres membres, en tots menys en el projecte de llei de les cooperatives que tenen només... S'imagina una cooperativa que té tres socis, un consell rector amb president i secretari, i l'altre què fa, l'espectador?

Segona, com ja s'ha exposat el govern d'esquerres no només s'ha limitat a alterar amb poca fortuna la sistemàtica de la norma del Partit Popular, sinó que, com s'ha dit al principi, les ideologies sempre afloren. En efecte, a mi em sembla perfecte que cadascú tenguí la seva, i no hi ha per què empegueir-se de tenir-la, i en efecte, la ideologia intervencionista i controladora de la societat, el tic especialment sempre present del conseller marxista comunista es reflecteix constantment en el text d'aquest projecte de llei que ens ha presentat. S'ha assenyalat un exemple: la negativa de la llibertat de les petites cooperatives per tal d'organitzar-se amb la fórmula de consell d'administració o consell rector. Però és que la culminació de la mania per controlar és l'impressionant aparell repressiu del projecte de cooperatives de les Illes Balears que ens ha presentat el Govern i que mereix una molt especial atenció.

Sembla que més que fomentar la creació de noves el que es pretén és posar el màxim d'inconvenients perquè se'n creïn de noves, i ara veurem per què. L'avantprojecte de llei de l'anterior govern i que avui presentam com a text alternatiu, reservava a l'administració autonòmica una labor pràcticament i exclusivament de forma de foment del cooperativisme, de la seva formació i del seu impuls per a creació de llocs d'autoocupació estable. En consonància amb la nostra ideologia més liberal del Partit Popular, entenem que el que es tracta és de fomentar el cooperativisme i deixar que les cooperatives actuïn dins el trànsit econòmic com qualsevol altre empresari, i és per aquest motiu que el nostre projecte de llei no recull un règim administratiu sancionador específic, sinó que remet a l'Estat en allò recollit a la Llei 27/99, de 16 de juliol, de cooperatives, i amb l'autoritat al Reial Decret legislatiu de 4

d'agost pel qual s'aprovà el text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, que en relació a les cooperatives es limita a acollir en el seu article 38 una infracció lleu, sis greus i dues molt greus, i en el seu article 40 unes sancions o multes que van dels 300 als 30.000 euros. Què fa el projecte de llei del pacte dit de progrés? Idè el que fa és, d'acord amb la seva pròpia ideologia intervencionista, que em sembla bé, i repressora, que jo no compartesc, establir un cost d'infraccions i sancions a les entitats cooperatives el més ampli que existeix a tot l'Estat espanyol, i és així que en el seu article 147 regula dues infraccions lleus, quatre greus i ni més ni manco que onze molt greus, és a dir, cinc vegades i mitja més que les infraccions molt greus estatals. I l'article 148 recull sancions de fins a 60.000 euros, és a dir, 10 milions de pessetes, duplicant així la màxima estatal, i açò crec que és extraordinàriament greu i preocupant.

En conclusió, nosaltres pensam que el projecte de llei que nosaltres avui presentam és un bon projecte de llei, coherent, homologable a nivell d'Europa i de tot l'Estat espanyol, que dóna moltes possibilitats a atendre qualsevol iniciativa de cooperatives que es pugui presentar a les Illes Balears i que nosaltres feim, i és possible que amb aquest projecte de llei puguem realment esbrinar un futur molt més clar per a les societats cooperatives. En conclusió, el Grup Parlamentari Popular demana la retirada del projecte de llei del Govern del pacte dit de progrés per ser una mala còpia, diguem-ne disfressada, de la que avui presentam, còpia que s'ha limitat a empijorrar la sistemàtica, a eliminar els marges de llibertat que es donaven als cooperativistes i introduir un règim sancionador jo ja diria de tipus soviètic.

És per tots aquests motius que és del tot procedent acceptar el text alternatiu que avui presenta el Grup Parlamentari Popular.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Camps, per la seva intervenció en nom del Grup Popular. El conseller de Treball demana la paraula per obrir una qüestió incidental i la té.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Eberhard Grosske i Fiol):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Camps, esper que es trobi bé, i que en tot cas millori. Jo particularment estic encantat de la vida que en aquest darreríssim tram de la meua petita trajectòria de conseller se m'hagi donat l'oportunitat de defensar aquest projecte de llei, que per a nosaltres és un projecte de llei, com a govern, extraordinàriament important. Important perquè intenta contribuir al desenvolupament d'un sector econòmic en el qual nosaltres creim profundament, i hi creim no només perquè ho diu i ho mana de qualche manera als poders públics la pròpia Constitució espanyola a l'article 129.2, propiciar el desenvolupament del moviment cooperatiu, sinó perquè, com a forces progressistes que conformam aquest govern, o

autodenominadament progressistes, com li agradaria dir al Sr. Camps, nosaltres compartim els principis que informen el moviment cooperatiu i que estan presents en el Congrés de Manchester de 1995, i que impliquen, per dir-ho breument, una adhesió voluntària i oberta a la cooperativa, una gestió democràtica, una participació econòmica dels socis a la cooperativa, autonomia i independència, educació, formació i informació, la cooperació entre les mateixes cooperatives i vetllar per l'interès de la comunitat.

És una manera molt progressista, el moviment cooperatiu, d'acostar-se al món productiu i de participar en la creació de riquesa a una determinada comunitat, i per tant nosaltres hem tengut la màxima cura en donar una empenta real a aquesta qüestió. Jo vull citar un article que em sembla aclaridor i només un paràgraf que m'agradaria que constàs en el *Diari de Sessions* que diu: "*Las cooperativas son empresas que actúan en el respeto de los valores de solidaridad y responsabilidad social. Se preocupan por la suerte de sus miembros y de sus comunidades. En tanto que líderes de mercado o simplemente al satisfacer las necesidades de una pequeña comunidad, las cooperativas demuestran diariamente su interés por la gente, preocupándose de cuestiones ambientales o procurando que sus comunidades puedan responder mejor a las necesidades económicas, sociales o culturales*".

La nostra aposta per aquest moviment cooperatiu no s'ha demostrat exclusivament a partir de la redacció d'aquesta llei, és una aposta que ve des de l'inici de la legislatura per un increment molt fonamental dels recursos, molt important dels recursos propis de la comunitat autònoma que es destinen a aquesta qüestió. Jo vull recordar naturalment aquells temps -el Sr. Camps se'n recordarà, segurament- quan l'esforç pressupostari de la comunitat autònoma en matèria de cooperatives era igual a zero, és a dir, quan es limitava el Govern de la comunitat autònoma a repartir una subvenció al moviment cooperatiu que venia des de Madrid i ja està; això era l'esforç pressupostari del govern del Partit Popular en aquesta matèria.

Hi ha hagut un increment molt substancial, pràcticament hem multiplicat per deu els recursos, en el marc d'un pla director d'economia social que engloba moviment cooperatiu, societats laborals, empreses d'inserció, i que naturalment ha tengut els seus resultats abans de l'aprovació i la tramitació d'aquesta llei, i els ha tengut amb uns termes tan patents, tan cridaners com els següents: Entre el segon semestre del 96, que el 96 va ser quan varen venir les competències aquí en matèria de cooperatives, i el segon semestre del 99, els treballadors en cooperatives i societats laborals ocupats en alta a la Seguretat Social a les Illes Balears es va incrementar 9 punts per davall de la mitja de l'Estat; no és sorprenent, aquí sempre hem anat per davall de la mitja de l'Estat en una matèria tan sensible i per això som de les comunitats autònomes on tot aquest moviment està malauradament més endarrerit. Del 96 al 99, per tant, i dins aquesta tònica que venia de més enrere, creixement 9 punts per davall de la mitja de l'Estat en població ocupada en economia social. Entre el 99 i el 2002, és a dir, el mateix període de temps, hem crescut 12 punts per damunt de la mitja de l'Estat, de 9 punts per davall a 12 per damunt. Això són resultats que

canten, resultats que són expressius d'una realitat que encara és molt incipient i en la qual s'haurà de fer encara moltíssima feina, i esperam que aquesta llei de cooperatives sigui una passa més que faciliti aquesta feina.

La Llei de cooperatives nosaltres pensam que pot ser efectivament un bon instrument de consolidació d'aquest moviment cooperatiu i de creixement d'aquest moviment cooperatiu i, a més, com diu el preàmbul o l'exposició de motius de llei pot ser un bon instrument de creació de feina estable a una comunitat que precisament té en aquesta qüestió un dels seus principals dèficits, és a dir, un dels grans valors del moviment cooperatiu és que genera un tipus d'ocupació menys elàstica a les fluctuacions de la conjuntura econòmica, més estable i des d'aquest punt de vista jo crec que ve, per aquesta raó entre moltes d'altres, a fer una funció extraordinàriament important a la nostra comunitat.

La llei ha estat una llei difícil de redactar, perquè s'han hagut de combinar dues qüestions importants: la fidelitat als principis cooperatius i, a la vegada, l'operativitat de les cooperatives, la seva flexibilitat, la seva funcionalitat, i en aquest sentit em vull remetre a l'exposició de motius de la llei quan diu que "aquesta llei de cooperatives no neix amb vocació de ser una més de les que existeixen a Espanya, sinó que, inspirada en els principis de cooperatius que parteixen de la denominada Declaració de Manchester, té l'expressa voluntat que en el seu text normatiu es desenvolupin adequadament, perquè la seva interpretació i aplicació posteriors promoguin i consolidin el moviment cooperatiu a una societat que ha de recuperar per damunt de tot la solidaritat i l'esperit de cooperació sense detriment de l'eficàcia i eficiència necessàries per a la consolidació de l'empresa cooperativa". S'han hagut de conjuminar aquests dos objectius i ha estat complicat, i per això ha tardat la redacció d'aquesta llei, però al final jo crec que la feina ha retut i la feina ha estat profitosa, i allò que el Sr. Camps ridiculitza dient, a la vegada i contradictòriament, que és una còpia de la seva llei i a la vegada una expressió de la ideologia social marxista, comunista, repressiva, soviètica del Govern de les Illes Balears, això que el Sr. Camps ridiculitza de manera, insistesc, contradictòria, perquè una de dues, o hem copiat la seva llei o hem fet aquí aquesta cosa que he dit i que ja no repetiré perquè no em sortiria igual, això que vostè ridiculitza és una cosa que ha estat negociada amb el moviment cooperatiu. Aquesta llei té l'aval de les grans organitzacions del moviment cooperatiu, tant de treball associat com agràries, de les Illes Balears, això que vostè se'n fa quatre trons aquí en aquesta trona.

Aquest projecte de llei ha passat per la Mesa de Diàleg Social i té el vistiplau de la Mesa de Diàleg Social. Vol dir que les organitzacions sindicals i les organitzacions sindicals i les organitzacions empresarials, a més del moviment cooperatiu, han donat el seu vistiplau a aquesta llei, les organitzacions empresarials: la CAEB, la PIMEM, que no sé ara si se m'han tornat unes soviètiques recalitrants, però en tot cas no han informat la premsa d'aquesta qüestió. I aquest projecte de llei ha passat pel Consell Econòmic i Social, que encara hi ha més entitats presents, i té el vistiplau del Consell Econòmic i Social.

Jo crec que a partir d'aquí el debat de l'esmena a la totalitat és ocios. Què hem de fer davant un projecte de llei que té el suport del moviment cooperatiu, de la Mesa de Diàleg Social i del Consell Econòmic i Social? És que maldament vostè ara m'hagués inspirat a dir: "Ah, sí, es verdad, esto es una represión soviética, ¡horror!", què he de fer? Jo no puc ara retirar un projecte de llei, propugnar la laminació parlamentària d'un projecte de llei que compta amb el suport de la societat civil. És que vostè no sé si se n'adona. Jo m'imagin que el que passa és que, clar, vénen les eleccions i vostès estan nerviosos, com és obvi i és natural, jo si estigués en el seu lloc també estaria nerviós, però no se si s'adonen del missatge que donen a la societat. O sigui, la societat constituïda en òrgans de participació, de concertació, d'estudi i tal, fa una feina...

(Se sent algú que diu alguna cosa)

...i dóna el vistiplau a un projecte de llei, i vostè dóna el missatge -Sr. González Ortea, li convendria escoltar- vostès donen el missatge que passen olímpicament d'aquesta societat civil, i vostè em treu el seu petit Frankenstein, és a dir, aquell projecte de llei del 98 passant olímpicament de tothom: dels empresaris, dels sindicats, del moviment cooperatiu..., i què és això?, dels experts que són en el Consell Econòmic i Social. O sigui que a vostès els deixen un altre pic en majoria absoluta i tot el món a tremolar. Quin respecte..., quin missatge de respecte, de consideració al parer de la societat civil, a la participació ciutadana en la presa de decisions estan donant amb aquesta iniciativa, que supòs que vostès no li donen importància però que la té, políticament?, de fer ara aquí els acudits..., vostè ha pujat en aquesta tribuna, Sr. Camps, per fer quatre acudits sobre el pacte de progrés i tal, però estant donant un missatge molt negatiu a la societat que, per cert, la té asseguda aquí a la vora. Jo demanaria que ho reconsideràs, retirin aquest text alternatiu, aquesta esmena a la totalitat; reivindiquin, com seria lògic i natural, com a força política parlamentària la possibilitat d'introduir esmenes parcials per millorar el text, però no una esmena a la totalitat amb text alternatiu. Per l'amor de Déu!, això no és raonable.

I vostès, que varen fer una bondassa, per cert, amb altres lleis de la Conselleria de Treball, que era igualment marxista al principi de la legislatura, segons tenc record, la Llei del SOIB, la mateixa llei de constitució dels CES, que varen ser també lleis consensuades i que no hi varen fer esmena a la totalitat i tal, idò ara ho fan perquè vénen les eleccions. Jo crec que, bé, s'han equivocat d'una manera radical per això, no perquè es fiquin amb el pacte de progrés, és pel menyspreu que manifesten cap a la societat.

I si abans he dit que el seu text era un petit Frankenstein és perquè, clar, jo aquí tenc parers i cites del que opinaven experts i algunes entitats sobre el seu text del 98, aquest que és tan perfecte i que és tan bo. Miri el que li deia la Unió de Cooperatives de Balears l'octubre del 98 a aquell text que vostè reivindica i que avui presenta aquí: "Genera un greu preocupació quant a la filosofia general continguda a l'esmentat document. Hi ha flagrants contradiccions entre els principis generals cooperatius i el text de l'esborrany. No és, en conseqüència una diferència de criteris sobre quin podria ser el

desenvolupament del text, sinó una divergència ampla i profunda. Però tampoc no es pot convertir en una norma absolutament diferenciada de la resta dels ordenaments existents a l'Estat espanyol, amb injustificades inclusions o omissions que vulneren principis cooperatius tan elementals com el de la gestió democràtica per part dels socis, el d'autonomia i independència o el d'interès per la comunitat". Això és el que vostè ara em ve a treure aquí com a text alternatiu? El que diu un expert i està escrit a l'expedient que obra a la conselleria, el Sr. Narciso Paz Canalejo: "*Como resumen mi opinión es la siguiente: se trata de un texto alejado de las experiencias cooperadoras y de las posibilidades que ofrece el método cooperativo. Probablemente por ello resuelve problemas banales, plantea innecesariamente otros desconocidos en el derecho español y en su evidente búsqueda de finalidad colide con algunos principios cooperativos. Deseo sinceramente que tengáis ocasión de reelaborar un auténtico borrador de ley de cooperativas*". Doncs sí, Sr. Paz Canalejo, n'hem tenguut l'oportunitat, gràcies a Déu. Podria continuar amb cites i tal, però no vull cansar l'audiència. Jo crec de veres que es podrien haver estalviat els acudits i fer una intervenció més seriosa sobre un tema que és seriós. De veres.

I vull acabar amb una cita, per elevar una mica el to del debat i perquè no m'agrada, davant una cosa que nosaltres respectam molt i que valoram molt com és aquesta llei de cooperatives, acabar amb una batussa parlamentària, em donaré el gust d'acabar amb un cita -jo mai no acab les meves intervencions amb cites d'altres o cites literàries- però una cita per elevar una mica l'esperit dels diputats que avui tendran l'ocasió, i esper que el plaer, de donar llum verda a una llei de cooperatives autonòmica consensuada amb la societat civil de les Illes Balears. És un text d'un cofundador de l'experiència cooperativa de Mondragó, el Sr. Arizmendiarieta, que diu: "*Para hablar de cooperación y para que esta idea cuaje en los hombres, lo fundamental es que se trate de personas para las cuales haya valores superiores a la simple ganancia. Merece la pena vivir y trabajar para algo más que para ganar, para amontonar posibilidades en manos de uno solo. La convivencia, la paz, la justicia, la comprensión, la delicadeza, la hermandad son cosas que se han de buscar y conseguir, y para conseguirlas en un mundo de lucha hay que pensar en otra manera de alinear a los hombres y mujeres que trabajan y luchan*".

Bé, aquesta llei de cooperatives que esper que avui surti endavant és una petita contribució a fer aquestes coses tan importants. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Treball. Sr. Camps, té cinc minuts per replicar el conseller.

EL SR. CAMPS I COLL:

Gràcies, president. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller Grosske, vostè no s'ha d'atorgar la representativitat

que no té. Nosaltres sí que tenim un 57% dels votants de les Illes Balears, i nosaltres sí...

(Remor de veus)

...54% dels votants de les Illes Balears. Quants en té, vostè? I li dic una altra cosa: que a les pròximes en tindrem més que vostè.

(Petit aldarull i remor de veus)

A nosaltres també ens preocupa la Llei de cooperatives. No ridiculitzi el text perquè un text, doni'l vostè a gent jurista independent i li donaran un informe molt positiu d'aquest text. És un text que s'adapta perfectament a totes les iniciatives europees, a totes les directives europees, i al ordenament econòmic de les entitats mercantils, i és molt àgil. I jo li he dit dos exemples i vostè no els ha rebutats: els òrgans d'administració i tot el muntatge repressor que representa el més elevada d'Espanya. I açò ens preocupa i als cooperativistes els hauria de preocupar. I açò és així i açò és el tarannà.

Jo quan li he dit que vostè havia agafat el text, no és que l'hagués copiat literalment, sinó que va copiar moltes frases sí, però després molts d'articles i el va, com una coctelera, posar i fer un còctel mesclat, i en aquest còctel mesclat es traspua tota una ideologia que, evidentment, no és la nostra, és la controladora. I açò ho podem veure a tots i cada un dels apartats importants de la llei, i podem anar article per article, el que passa que aquí no és el cas, perquè el president me cridaria l'atenció, però des de la denominació, des de l'àmbit d'aplicació, que vostè, no sabem si serà cooperativa balear o no, totes les operacions a tercers que diu que han de demanar permís a una conselleria, que no sabem quina és la competent, de tot el tema dels socis, que diferencia en socis col·laboradors i socis cooperadors i fa una mescla i no regula aquest important procés d'acceptació del soci; a tots els socis col·laboradors i associats que amb la seva participació després no saben bé quin vot té cada un a l'assemblea general; amb el capital social, que s'hauria de regular més normalment; amb la remuneració d'aportacions, que vostè prohibeix si hi ha una manca de beneficis, quan hi pot reserves d'anteriors; amb la mora de socis, important per a la finançació de la cooperativa, que vostè deixa en l'aire i no delimita prou aquesta important manca de la mora que fa amb l'aportació seva; o la tramitació d'aportacions, que no ho detalla i queda molt en l'aire, tant *mortis causa* com *inter vivos*; o a l'assemblea general, que l'assemblea general és junta rectora, és òrgan, és interventora. En els interventors, que els interventors poden convocar assemblea general, cosa que jo mai no he vist, ningú que hagi vist mai, a l'assemblea ordinària. I amb el balanç social, el que diu a l'article 88, què és el balanç social? No està definit, què és balanç social? Què és un diferent dels altres, és la memòria de gestió o què és? Què és balanç social o és una altra cosa?

Referent al consell rector, com li he dit, la importància de l'administrador únic; de les classes de cooperatives que avui vostè en posa onze i les delimita, i nosaltres donam més flexibilitat per a qualsevol cooperativa, per a qualsevol idea,

qualsevol iniciativa cooperativitzant pugui ser recollida a través d'un decret, fer-se i adequar-se i posar-se en contacte amb les cooperatives fundadores d'aquella iniciativa; i que vostè deixa tancat i totalment i absolutament fermat, opressor i d'una manera tancada i ferma com a una caixa de sabates. I açò és la diferència entre la llei nostra i la llei de vostès.

Però vostè no es consideri el benefactor ni es consideri el promotor de l'economia social. Nosaltres a l'economia social, ja li vaig dir una altra vegada, hem fet molt més que vostè. Vostè diu que ha posat 19 milions, i jo dic que només en dos anys hem invertit en economia social 620 milions de pessetes. I els puc dir, a la UNAC, Fundació Deixalles, Fundació Home Lliure, a les Societat Cooperativa Jovent, llàstima que no sigui aquí el batle, president del Raiguer, com era, però sí tenim un batle d'Inca que ens ho pot dir, amb tot el tema de la Fundació Jovent; i li diré una altra cosa, el ritme de creixement de cooperatives, des del 96, són 1789, 1829, 1856, 1924, és a dir que nosaltres, amb 33 cooperatives, vàrem fer 204 associats, vostè només n'ha fet 128. Moltes gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Camps. El Sr. Conseller de Treball té la paraula per tancar la qüestió incidental.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Eberhard Grosske i Fiol):

Bé, va una mica perdut, Sr. Camps, va una mica perdut; i Manolo, *el del bombo, me parece que también*. Miri, però com me fica en el mateix sac el suport al moviment cooperativa a l'economia social, que fa un govern autonòmic estatal, com a tal concepte, amb les subvencions que es puguin donar en matèria de política de discapacitats, de polítiques locals juvenils, etcètera, des d'altres àmbits; perquè vostè, si ha ficat tants de milions de pessetes a la UNAC, a Jovent, etcètera, era perquè s'hi ficaven, efectivament, subvencions a aquestes entitats, però no en tant que cooperativa sinó per la funció social que duïen endavant en matèria de discapacitats, en matèria d'inserció laboral i social juvenil, etcètera. Però si m'ho du a aquest terreny, aquests 600 milions, etcètera, miri, només en el tema de la UNAC, pel tema de discapacitats, aquest Govern ha passat de, bé, ha incrementat quasi bé mil milions de pessetes l'aportació de la UNAC, però no perquè hi hagués cooperatives dins la UNAC, no, home, no, per a suport a les polítiques de discapacitat. No barregi ous amb caragols. I no me faci ara, en aquesta rèplica un rosari d'esmenes parcials, vostè ha volat molt alt a la primera intervenció, n'ha fet una intervenció globalitzadora, de desqualificació total del projecte; no era per contar-me després el paper que jugaven els interventors no sé on, no, no me faci trampes. Lògicament, jo no entraré ara en un debat d'esmenes parcials, perquè vostè el que ha plantejat era un debat molt desqualificador, molt ambiciós, i jo crec que particularment errat, de caràcter global.

Jo pens que és complicat pensar que el Grup Parlamentari Popular, doncs, tenguim millor criteri que el propi moviment cooperatiu, que els sindicats, que les organitzacions empresarials, que els experts que estan dins el Consell

Econòmic i Social, però bé, tal vegada sí han descobert vostès alguna qüestió que sigui millorable, facin una esmena parcial al text i ja la discutirem, no hi ha cap problema, facin una esmena parcial. Però no serà per aquí que vostès me justifiquin la presentació d'una esmena a la totalitat, amb text alternatiu, posant a parir un text que compte amb un extraordinari consens social i reivindicant un text que va tenir una enorme contestació social. Això no és raonable, Sr. Camps.

I això del percentatge de vots, bé això del 50 i busques, si a les autonòmiques del 99 vostès haguessin tengut un 50 i busques per cent de vots tendrien majoria absoluta en aquesta cambra, no importa fer massa càlculs. Vostè confon, probablement, el resultat de les autonòmiques del 99, amb les legislatives del 2000, i li agradaria extrapolar; el mateix que al Sr. Sampol, segurament, li agradaria treure a les legislatives de l'Estat el mateix resultat que treu a les autonòmiques, però és veritat que hi ha sempre un cert decalatge entre una i l'altra, bé, les coses són així. De tota manera, n'hi hagi 50 i busques o 40 i busques, nosaltres evidentment hem tret molts menys vots, com a Esquerra Unida-Els Verds, dels que vostès varen treure com a Partit Popular, això és cert; i un es podria demanar: i si és així, com és que el Sr. Grosske està assegut en el lloc que abans ocupava el Sr. Camps? Idò, per una raó, perquè nosaltres hem trobat en aquesta cambra, amb altres opcions que també es varen presentar a les eleccions, aliats, altres opcions polítiques amb les quals construir un projecte comú per a aquest país, que, per cert, va quedar bastant palès i bastant manifest quin projecte era aquest en el debat de la comunitat de fa uns dies. I vostès no troben aliats, aquest és el seu problema.

I això jo crec que els hauria de convidar a la reflexió, de la mateixa manera que nosaltres, a l'hora de fer una llei de cooperatives amb molts vots o pocs vots que tenguim el conseller de Treball quan es presenta a unes eleccions, nosaltres anam a cercar i trobam aliats socials, i vostè avui ha fet una autèntica exhibició de passar dels aliats socials, de la possibilitat de parlar amb la societat, de tenir la humilitat de demanar als empresaris, als sindicats, al moviment cooperatiu què pensa de com hauria de ser una llei de cooperatives. I això també els hauria de fer reflexionar, sobre per què vostès estan a l'oposició, per què nosaltres estam en el Govern i per què, probablement, després del 2003 les coses continuaran igual?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller de Treball. Grups que vulguin intervenir en un torn en contra? Sr. Buele, en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula.

Estam fent l'esmena a la totalitat, per tant no intervé en contra de la llei, sinó de l'esmena a la totalitat.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Sr. Portaveu del Grup Parlamentari Popular que ha presentat aquesta esmena a la totalitat, amb un text complet

alternatiu, avui no parlarem, tindrem l'oportunitat de fer-ho en una altra ocasió i de debatre-ho, sobre el que és el moviment cooperatiu, sobre el que és el projecte de llei de cooperatives del Govern, sobre el que són les 244 esmenes que han presentat vostès. Avui ens referim, únicament i exclusivament, des del nostre Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista, a aquesta esmena que el Grup Parlamentari Popular ha presentat al projecte de llei que va ser aprovat pel Consell de Govern i que 10 dies després va entrar en aquest Parlament.

I ens basta pegar una ullada, molt per damunt la documentació voluminosa, efectivament, que se'ns ha tramès, per donar-nos compte que no es tracta d'una esmeneta qualsevol; això és una esmena amb tota regla, una esmena a la totalitat d'un projecte de llei. I no solament això, a més a més incorpora un text alternatiu; si mal no recorda aquest diputat que els parla, deu ser una de les poques ocasions que succeeix un fet com aquest en aquesta cambra parlamentària durant la legislatura present. I clar, davant aquest fet, a primer cop d'ull pot fer la impressió que el Grup Parlamentari Popular és un entusiasta defensor del moviment cooperatiu en aquestes illes; qualsevol que l'hagués escoltat per primera vegada i que no el conegués d'abans, podria dir que aquests darrers dies el Partit Popular hi ha fet una feïnada en aquest assumpte; que l'ha preparat i l'ha presentat amb una esmena molt voluminosa, aparentment molt ben treballada, i qualsevol podria dir que el Grup Parlamentari Popular té i manté un interès enorme a difondre i a impulsar el moviment cooperatiu a les Illes Balears i Pitiüses.

Però nosaltres hem de dir que no hi ha res més lluny d'allò que nosaltres consideram com a cert. Des del nostre punt vista, senyores diputades, senyors diputats, el portaveu del Grup Parlamentari Popular, que ha pujat aquí dalt, a aquesta tribuna, a presentar-nos la seva esmena, creim que, a més de tot allò que ens ha dit fins ara, ens ha d'explicar per quins motius ens ha deixat de dir algunes coses, algunes altres coses, tot i que n'ha dites bastants. Però amb la manera d'intervenir i prenent nosaltres la seva intervenció, en part, com a una burla del conseller de Treball i Formació, el qual ha tengut la seva oportunitat d'intervenir, a més de riure-se'n d'una determinada política que du a terme el pacte de progrés a través de la Conselleria de Treball i Formació, pensam que se n'ha rigut també de moltíssima més gent i de moltes altres iniciatives que nosaltres, des del Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista, valoram molt. Per això, jo m'estalviaré ben molt de repetir allò que ja ha manifestat el Sr. Conseller de Treball i Formació en relació als orígens d'aquest document que vostè ens ha presentat, Sr. Camps; m'estalviaré de dir moltes coses, però sí que voldria dir-ne algunes.

Perquè he volgut llegir, des del nostre grup parlamentari, ens hem pres el temps que ens ha fet falta per llegir tots i cadascun d'aquests capítols i articles que segurament vostè ja coneixia molt més que nosaltres, un servidor era la primera que ho llegia; i d'una lectura més atenta d'aquesta, jo li diria que presumpta esmena a la totalitat, fa veure ben a les clares que es passen per alt massa aspectes que nosaltres també consideram importants; es passa per alt tota una feïnada que s'ha fet, que es va fer, que vostès mateixos varen fer fer, tant per part de la

direcció general de Treball d'aleshores, com per part d'associacions i entitats més directament afectades per l'activitat cooperativa, com per part de tècnics, juristes o perits i entesos en la matèria; es passa per alt, i això ho consideram molt greu, Sr. Camps, perquè se'ns vulgui prendre el pel i presentar-nos aquesta esmena com a una esmena real, s'està passant per alt que posteriorment, a la redacció d'aquest text que vostè ens ha presentat avui, que nosaltres creim que és de l'any 98, s'ha promulgat, dia 16 de juliol de l'any 99, la Llei estatal de Cooperatives, la Llei 27/1999, la qual el seu text ni tan sols esmenta en un sol article, si és que surt en algun article jo li agrairia que en pujar aquí me citàs quin. I lògicament introdueix nous aspectes d'aquesta Llei de cooperatives de l'Estat que vostès no tenen en compte i no poden recollir en una esmena que diuen que han preparat ara, però que té quatre anys d'existència, segons el nostre parer.

Es passa per alt que durant els setze anys que el Partit Popular va governar en aquesta comunitat autònoma, sense presentar cap llei de cooperatives, altres comunitats autònomes sí que varen legislar sobre aquesta matèria; clar, senyores diputades i senyors diputats, haver-se d'empassar que s'ha fet només amb tres anys allò que el Partit Popular no va ser capaç de fer durant setze, deu ser molt mal de pair per segons qui. Però el fet és que, mentre el Partit Popular governava les nostres illes, Catalunya es va espavilar, va ser la primera comunitat autònoma que va legislar sobre cooperatives de treball associat, era l'any 92, fa deu anys. El País Basc ho va fer l'any 93. Una llei foral s'aplicava a les cooperatives de Navarra des de l'any 1996. L'any 1998 s'hi apuntaven el país Valencià, Extremadura, Aragó i Galícia. La comunitat autònoma de Madrid, juntament amb Andalusia, ho feien l'any 99. I aquí, a les Illes Balears, allà on governava el Partit Popular en aquells anys que, en matèria de cooperatives, Sr. Camps, res de res en aquesta matèria en aquest Parlament, tot i això que la Constitució Espanyola, hi ha fet al·lusió el Sr. Conseller, dels anys setanta assenyala, tot i el que l'Estatut d'Autonomia dels anys vuitanta indica, tot i el que el Decret de transferència de matèria de cooperatives dels anys noranta, també explícita, el govern del Partit Popular no volgué, no pogué o no sabé promulgar una llei impulsora de l'activitat cooperativa. A nosaltres ens consta que a hores d'ara encara hi ha alguna altra comunitat autònoma, Castella-La Manxa, Múrcia, que no han iniciat procés legislatiu, creim però que val la pena esmentar que la tramitació parlamentària que iniciam avui en matèria de cooperatives, les Illes Balears s'afegeixen a les comunitats autònomes de Cantàbria, Astúries i Canàries que també han fet les primeres passes en aquest mateix sentit.

Per quin motiu, Sr. Camps, senyores diputades i senyors diputats del Grup Parlamentari Popular i diputades i diputats del Parlament, el Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista no votarà favorablement el text complet, alternatiu, que representa aquesta esmena a la totalitat que presenta el Grup Parlamentari Popular? A més dels motius que hem anunciat fins ara i que, per si sols, consideram que ja són més que suficients perquè explícitament no li donem suport, en volem apuntar alguns altres que molt succintament intentaré exposar.

Vostè se n'ha rigut del conseller de Treball i Formació amb les expressions que ha utilitzat per qualificar la seva actuació política com a responsable d'una àrea del Govern de les Illes Balears. Les seves paraules un servidor les ha hagut de prendre així, però és que veim que el text que vostès presenten com a esmena, també s'està burlant de la feina feta segons el seu propi calendari de treball que l'any 1998 havia elaborat la mateixa conselleria presidida pel Partit Popular, tota una gran feina tirada pel balcó, com si res no s'hagués fet. Veim que amb aquest text, el Grup Parlamentari Popular se'n riu de totes quantes sessions la comissió legislativa va fer, va mantenir per tractar d'esmenar i millorar un esborrany que havia estat redactat inicialment pel catedràtic de la UIB, Sr. Guillem Alcover Garau; ens estam referint a tot un munt de trobades, de reunions que el mateix Partit Popular havia organitzat aleshores, nosaltres n'hem pogut comptabilitzar quatre el mes d'octubre, tres el mes de novembre, vuit el mes de desembre de l'any 98, en total quinze reunions amb tres mesos, per esmenar un text legislatiu sobre cooperatives. L'any 99, el mes de gener varen ser quatre, el mes de febrer, tres; el mes de març, tres, i el mes d'abril, dues, dotze reunions més en uns altres quatre mesos. En total hem comptabilitzat 27 reunions i trobades convocades, haurem de creure que inútilment pel Partit Popular, amb la finalitat de millorar i esmenar un text que avui aquest mateix Grup Parlamentari Popular ens presenta com si res no s'hi hagués fet.

Des del PSM-Entesa Nacionalista, no solament no compartim aquesta manca de respecte cap a la gent que hi va treballar, sinó que consideram democràticament ofensiu aquest gest que realitza el Partit Popular amb la presentació d'aquesta esmena. No ha valorat ni poc ni gens ni una mica les múltiples propostes, suggeriments, les esmenes que s'hi varen presentar, per una gent que coneixia molt bé el tema, que s'hi havia dedicat amb cos i ànima a millorar el text original; ha oblidat les característiques del procés de participació que el mateix Partit Popular havia encetat amb la finalitat que aquesta participació resultàs més eficaç i el més enriquidora possible. Ens referim al gran embalum de feina que va fer, a més, el redactor de l'esborrany, perdó, el mateix director general de Treball de la Conselleria de Treball i Formació del Govern balear d'aleshores, que era el Sr. Fernando Villalobos Cabrera; les associacions i entitats més genuïnes i representatives del moviment cooperatiu illenc, tècnics i perits en la matèria que s'hi varen dedicar. És clar que no ens referim a tres o quatre persones, parlem de cooperatives ja establertes, que ja funcionen des de fa anys a les nostres illes, tot i que han de fer front, fins al dia d'avui, a tot un seguit de dificultats operatives, precisament perquè no comptam amb una legislació autonòmica pròpia i aquestes cooperatives han hagut de romandre, durant tots aquests anys, molt mal subjectes a una legislació estatal que, com vostè sap, Sr. Camps, no para gens ni mica d'esment a les característiques pròpies d'una realitat sociolaboral com la illenca.

Però és que així i tot, desemparades pels poders públics illencs, en mans del Partit Popular fins a l'any 99, han actuat i han continuat actuant en el camp de l'agroalimentació, el comerç ambulant, la construcció, l'ensenyament, l'hoteleria, la imatge i la comunicació, la jardineria, la restauració de mobles,

la sanitat, la seguretat, els serveis d'assessoria de les empreses, els serveis informàtics, els serveis recreatius i culturals, els serveis d'atenció a les persones, els serveis tècnics, el teatre, el transport de mercaderies o el turisme, totes les aportacions que han vingut d'aquestes iniciatives, quan nosaltres miram detalladament el text que ens ha presentat el Grup Parlamentari Popular com a esmena a la totalitat del projecte de llei del Govern, han estat tirades per la borda, no han estat tingudes en compte per a res, com si no haguessin existit mai.

Comprendran, senyores diputades i senyors diputats, que nosaltres no podem estar d'acord amb una actuació tan poc respectuosa com aquesta. Hem de lamentar moltíssim que amb la presentació d'aquesta esmena a la totalitat s'hagi perdut una bona oportunitat de treballar plegats i de consensuar una iniciativa parlamentària d'aquestes característiques. Des del Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista, consideram que es tracta d'un dels projectes de llei més emblemàtics d'aquest primer govern progressista i nacionalista que han tengut les nostres illes. Ben segur que redundarà en profit i benefici d'amplis sectors de la nostra societat; cada vegada són més els que reclamen un enfortiment del moviment cooperatiu i que ho veuen com a única sortida possible a les seves legítimes aspiracions d'aconseguir un treball més segur, més solidari, més ben associat, que contempli millor el sector agrari, entre d'altres aspectes. El Grup Parlamentari Popular se n'ha volgut desmarcar, ho consideram una vertadera llàstima. No ens cal insistir que, com tots sabem, vostès continuen tenint la possibilitat de rectificar i poden retirar, si volen, aquesta esmena, tot i que és una cosa que els convidam a fer, malgrat en esllomam els més que previsibles resultats.

Per acabar, li he de dir que, des del Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista, nosaltres rebutjam aquesta esmena per tres motius: perquè creim que és un text alternatiu excessivament mercantilista; perquè creim que és un text alternatiu que dóna un paper excessiu a les participacions socials i als socis col·laboradors, en lloc de les persones cooperadores a l'hora d'emetre el seu vot a l'assemblea cooperativa, i perquè creim que és un text alternatiu excessivament ranci i gens ni mica actualitzat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Buele, en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista. La Sra. Armengol, en nom del Grup Socialista, té la paraula.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Moltes gràcies, Sr. President, senyors diputats, senyores diputades. El Grup Parlamentari Socialista, intentaré breument exposar una fixació de posicions entorn de l'esmena a la totalitat que ha presentat el Grup Popular. Nosaltres, vull deixar ben clar des de l'inici de la meva intervenció, votarem en contra de l'esmena a la totalitat del Grup Popular i intentarem accelerar els tràmits parlamentaris, en la mesura del que ens sigui

possible, perquè aquesta llei sigui realment aprovada en aquest Parlament el més ràpid possible.

Evidentment, per a nosaltres és un projecte de llei important, la llei de cooperatives de les Illes Balears, una llei que regula i fomenta la constitució de cooperatives i dona una resposta viable a les demandes de la societat, a més que aconsegueix la consolidació econòmica de les cooperatives ja existents. La regulació que conté en aquesta llei potencia l'associacionisme de les societats cooperatives i regula les unions i les federacions, garantint l'essència del moviment cooperatiu i facilitant la consolidació, respectant en tot cas l'autonomia i la llibertat d'associació. Per tant, nosaltres evidentment creim en aquest projecte de llei que ha elaborat el Govern de les Illes Balears i li donarem suport. A més, creim que és important que les comunitats autònomes vagin adaptant la llei estatal i facin la seva regulació pròpia, la seva llei pròpia de les cooperatives.

Com ja se li ha explicat, per part del conseller de Treball, a les Illes Balears ha estat un procés llarg de negociació, per part del Govern de les Illes Balears, per poder elaborar aquest projecte de llei; converses, diàlegs, debats amb experts d'àmbit nacional i també mesurant i valorant les coses positives que hagin pogut fer altres comunitats autònomes. Se li ha explicat també, però crec que és bo recordar-li, perquè vostè no sé si ho ha escoltat molt bé, que s'ha aconseguit el consens de tot el sector cooperatiu, no només del cooperativisme associat sinó també de l'agrari, cosa que és crec realment important. S'ha tengut també en compte la territorialització de les Illes Balears, i compta amb un exemple molt clar al projecte de llei que presenta el Govern, quant a les societats rurals menorquines. També se li ha explicat i li repetesc, un consens amb el món sindical i empresarial, la mesa de diàleg social i l'aprovació unànime per part del Consell Econòmic i Social. Per tant, és un projecte de llei que té el suport de la societat civil de les Illes Balears.

En canvi, hem assistit aquí avui en aquest Parlament a una intervenció esquizofrènica del Sr. Camps, antic conseller de Treball, on per un costat encara es pensa que està en el Govern, perquè fins i tot a la seva intervenció ha dit vostè, avui presentem un projecte de llei, vostè no presenta cap projecte de llei perquè no està en el Govern i té, es veu, una nostàlgia horrorosa i falta d'assumir aquesta situació de pèrdua d'un govern.

(Remor de veus)

Jo he escoltat com el Sr. Camps feia una intervenció desqualificant el Govern i no me molestat gens, vostès escoltin el que els convé saber.

Una nostàlgia horrorosa de no assumir la pèrdua d'un govern i, per una altra banda, potser que tinguin un partit majoritari en nombre de vots, un partit nombrós, però un grup molt marginal quant a la connexió real amb la societat de les Illes Balears, i es demostra precisament amb la intervenció que fan avui en contra del projecte de llei de cooperatives del Govern de les Illes Balears.

Supòs que la direcció del passat congrés del Partit Popular els ha dit que per anar guanyant possibilitats d'estar a les properes llistes autonòmiques han de fer intervencions desqualificant l'adversari, poca cosa més importa; vostè aquí no ha fet una exposició política, ni tan sols tècnica de per què presenta aquest projecte alternatiu, aquesta esmena de text alternatiu al projecte de llei del Govern, sinó que simplement s'ha basat a fer desqualificacions, o ha intentat fer desqualificacions del Govern de les Illes Balears, i amb aquestes desqualificacions supòs que vostè es pensa que tindrà més punts de la direcció del partit per poder seguir aconseguint estar a les properes llistes autonòmiques. Jo crec que és una mala forma de fer oposició, però bé, és la que vostès han elegit i contra això no direm res més.

Es veu que quan varen sortir del Govern jo me pensava que ho havien triturat tot, però es veu que vostè es va guardar aquest projecte de llei que vostè havia encarregat quan era conseller de Treball, com s'ha dit aquí, a un catedràtic per poder tenir la Llei de cooperatives, una llei de cooperatives que, com també se li ha dit aquí va ser criticada per tot el sector cooperatiu, no comptava amb el consens i fins i tot per tècnics, en teoria independents, a qui vostè va demanar l'opinió i que també li varen rebatre que era un mal projecte de cooperatives el que vostè volia presentar.

Avui, inexplicablement, jo no entenc de cap de les maneres la postura del Partit Popular d'avui, en lloc d'intentar arribar a un acord amb una llei de cooperatives presentada, amb una fase d'esmenes parcials i anar aportant i anar fent feina conjuntament en pro de les cooperatives, que vostè diu que li interessen però que avui demostra que no li interessen, opta per tornar a presentar aquí un projecte que no té el suport ni del sector cooperatiu ni, evidentment, dels agents socials que ja es varen pronunciar en el seu moment, i opta vostè per continuar intentant aplicar aquest projecte que no té acord.

Vostè ha dit al conseller de Treball, si no ho record malament, que el Govern ha fet poca feina en el tema de les cooperatives. Jo li diré que el grup de l'oposició del Partit Popular no ha fet gens de feina quant a presentar una esmena alternativa a la Llei de cooperatives del Govern de les Illes Balears, s'ha limitat tan sols a recollir una feina que havia fet l'anterior govern de les Illes Balears quan vostè era conseller de Treball. Crec que això no és la tasca que correspon fer a un partit o a un grup parlamentari que vol presentar una iniciativa, basar-se simplement en un projecte que vostè havia demanat quan era conseller de Treball, que, com li repetesc, no tenia el suport de ningú.

Sr. Camps, vostè avui aquí jo crec que ha decebut els grups parlamentaris que estam aquí, que creim important i fonamental que es pugui aprovar una llei de cooperatives de les Illes Balears, que s'ha treballat de valent des del Govern, i des dels agents socials, i des del món cooperatiu profundament i fonamentalment. El nostre grup parlamentari, tots els grups parlamentaris de la cambra, del pacte al qual vostè ridiculitza, treballarem intensament perquè aquesta llei sigui el més aviat possible una realitat en aquesta cambra, i lamentam la posició d'avui del grup del Partit Popular, una intervenció seva que jo

crec que vostè qualificava el Govern de marxista, vostè avui tristament ha emulat en Grouxo Marx l'humorista i no en Carl Marx, al qual vostè ens hi feia propers.

(Veus de fons)

He de dir, senyors del Partit Popular, que esper que s'acostin una mica més a la realitat social de les Illes Balears, que no quedin tan marginats del que pensen i treballen les organitzacions sindicals, empresarials, socials i el món cooperatiu, que crec que hem de treballar de valent per treure un bon projecte de llei de cooperatives, que nosaltres creim que el projecte de llei que presenta el Govern és bo perquè s'ha treballat, perquè està consensuat, perquè s'ha dialogat i perquè té el suport majoritari, o tindrà el suport majoritari d'aquesta cambra.

Li he de dir, Sr. Conseller de Treball, que em sap greu que la darrera intervenció que com a conseller de Treball fa en aquesta cambra hagi estat...

(Remor de veus)

...amb un to baix per part del Grup Popular, com sempre sol fer l'exconseller de Treball, el Sr. Camps, però sàpiga que des del nostre grup creim i té el suport que ha estat un bon conseller de Treball. Moltes gràcies.

(Més remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Armengol. En torn de rèplica, Sr. Camps té la paraula per cinc minuts.

EL SR. CAMPS I COLL:

Gràcies, president. Senyores i senyors diputats, Sr. Buele, jo primer de tot deman disculpes si he ofès qualcú. Jo pensava que el Parlament era per debatre les idees i que aquesta era la seva funció, i cada grup té la seva ideologia pròpia, la seva manera de pensar i de ser, i s'expressa correctament pel llenguatge i per parlar en aquesta cambra. Per tant, jo quan dic que hi ha una ideologia més bé intervencionista, socialista, marxista, què dic malament? Quan jo dic que un conseller és comunista marxista què dic malament? És que jo no ho entenc. Quin insult és aquest? Jo tenc el Partit Popular i jo em consider liberal, i què passa? Sí senyor, consider que la societat ha de ser oberta, ha de ser més lliure, ha de ser molt més àgil, i és per açò que hem presentat aquesta llei de cooperatives alternativa al text del Govern, és per açò, perquè per al Partit Popular el que ens dóna la força són els vots, els vots dels ciutadans que ara sortosament prest tornarem tenir, i és ben segur que molt més que vostès, també, en tindrem.

(Remor de veus)

Vostè em diu que no..., vostè em diu que s'ha tingut tot el suport democràtic, i consens, i... Nosaltres també, estaven obertes les nostres portes de la conselleria obertes a la societat

i a tot el món cooperativista, i jo he fet concerts i acords amb tothom sense amagar-me de res, però primer de tot jo pens que aquí, davant una llei que ens han presentat, hi havia dues alternatives, efectivament, aprovar la seva o la nostra. Nosaltres hem optat per un text alternatiu, i per què hem optat per un text alternatiu i no per un text de vostès?, doncs perquè s'adapta millor a la nostra ideologia i a la nostra manera de ser. Pensam que aquest text està més d'acord amb tot el tarannà que avui impera a Europa. Cap aquí hem d'anar i jo crec que aquesta és molt més àgil i s'adapta molt més a la realitat socioeconòmica i laboral de la nostra comunitat autònoma. Per tant tenim dues maneres de veure, dues maneres, i jo pens i manifest que aquí burla cap ni una, al contrari.

La diputada del PSOE ens anuncia que votarà en contra. No m'esperava altra cosa. No és el projecte de llei seu, és el projecte nostre, d'una ideologia a la qual dóna suport el Partit Popular i que li ha donat majoria a les eleccions; no m'estranya. La nostra regulació pròpia de la Llei de cooperatives efectivament la vaig deixar enllestida quan me'n vaig anar i no la vaig amagar dins cap calaix, la vaig presentar al conseller i jo no vaig cremar cap paper, els vaig presentar tots d'una manera com crec civilitzada, com s'han de fer les coses, amb el conseller de Treball pertinent. Ho vam fer.

Per tant què ha passat? Que el conseller no s'ha decidit a fer aquesta llei fins a darrera hora. Per què? El 17 de maig del 2001, en una compareixença seva, ja em deia que prest presentaria el projecte de llei del Govern balear i que en dos mesos estaria fet. Sí, sí, ho tenc aquí, 17 de maig. Aleshores fins ara a corre cuita, només quan se li ha acabat el termini per presentar perquè ha donat un termini d'un any més perquè s'adeqüi la llei de cooperatives a la societat balear, aleshores a nosaltres aquí, a corre cuita, ve i ens presenta una llei que per a nosaltres està mal feta, i aquesta és la qüestió: una llei mal feta, una llei ben feta. Nosaltres també volem una llei bona de cooperatives que s'adapti a tota aquesta realitat de les Illes, nosaltres també la volem com la vol tothom, però cadascú a la seva manera, i per açò en aquesta cambra tenim tot el dret d'aportar les nostres idees, els nostres projectes, les nostres esmenes i el nostre projecte de llei. Nosaltres també volem aprovar la Llei de cooperatives de les Illes Balears, però no volem aprovar una llei que no estigui d'acord amb la nostra societat, volem aprovar evidentment la nostra, i és per aquest cas que nosaltres no la retirarem i votarem a favor el nostre projecte de llei com a alternativa al seu.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Camps, per la seva intervenció. En torn de contrarèplica el Sr. Buele, en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Moltes gràcies, Sr. President. Sí, efectivament, perquè a la primera intervenció li he demanat, al portaveu del Grup Parlamentari Popular, si em podia esmentar a quin article citen

la Llei de cooperatives de l'Estat, perquè si efectivament sortia, apareixia una cita d'aquestes característiques, això faria veure que efectivament pot ser que això sigui una esmena feta ara. Però si ni tan sols l'esmenta, em sembla que una vegada més es veu que és una cosa feta abans.

Curiosament, a la segona intervenció el diputat del Partit Popular no ha repetit un dels qualificatius que sí que havia dit a la primera i que era el que motivava que un servidor li hagués retret que trobava que no era un comportament adequat envers el conseller de Treball, i és quan parlava de soviètic i totalitari. A la primera sí, a la segona no.

I finalment tres motius he adduït per dir que el nostre grup parlamentari no pot votar a favor. Tampoc no he rebut cap resposta satisfactòria al fet que aquesta proposta que presenten vostès, Sr. Camps, nosaltres la veim un text alternatiu excessivament mercantilista. Ens hauria d'explicar per què fan tan reiterades remissions al Registre Mercantil central, que gairebé sempre és esmentat conjuntament amb els registres de cooperatives de les Illes Balears. Hem comptabilitzat més d'una dotzena de remissions al Registre Mercantil central: articles 6, 12, 16, 17, 18, 22 b), 22 d), 25, 50, 74 i 92, com a mínim. Per quin motiu es dona un paper tan excessiu, des del nostre punt de vista, al que són participacions socials i no als socis col·laboradors?, no compten les persones, compten el número de participacions que tenen aquestes persones per poder tenir un vot, i això figura a l'article 68.2, 68.3, 70, 83, 91.2 i 91.4.

I finalment el trobam un text alternatiu excessivament ranci i gens ni mica actualitzat. A allò de la manca d'allusió a la Llei de cooperatives de l'Estat de l'any 99 hi podem afegir més coses. Sí que fan referència a la darrera reforma mercantil, i hi tornam a ser amb la tendència a afavorir mercantil. Sí que fan referència a la Llei de societats anònimes quan es tracta d'aportacions no dineràries, sí que fan referència a la Llei de societats de responsabilitat limitada, però no a la Llei de cooperatives de l'Estat, cap vegada. I per acabar ens agradaria molt saber si l'any 2002 encara existeix valoració en moneda nacional, perquè clar, a l'article 64.1 encara figura la valoració en moneda nacional, quan les aportacions dineràries hauran d'establir-se ja des de l'any passat en euros. Ni aquesta parauleta han pogut canviar, Sr. Camps, ni aquesta parauleta.

Esdevé així per a nosaltres un text excessivament ranci, gens ni mica actualitzat i del qual nosaltres acabarem demanant-li que faci el gest de retirar-lo. Tenen la possibilitat de fer-ho. Vostès han presentat 244 esmenes parcials; les haurem de tractar en ponència en aquest parlament. Vostès poden millorar aquest text que presenta el Govern de les Illes Balears en relació a aquesta llei de cooperatives. Vostès, amb aquesta esmena a la totalitat que presenten no tan sols no el poden millorar, sinó que crec que fan el ridícul presentant-la. Els ho volem estalviar, vostè encara té temps de retirar aquesta esmena a la totalitat i que nosaltres puguem treballar les esmenes parcials a la ponència.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Buele, en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista.

Substanciat el debat, pareix que no hi ha retirada. Per tant procedirem a la votació. Senyores i senyors diputats, poden iniciar la votació.

Resultat de la votació: vots favorables, 27; vots en contra, 30. En conseqüència queda rebutjada l'esmena a la totalitat amb text alternatiu presentada pel Grup Parlamentari Popular al Projecte de llei de cooperatives de les Illes Balears.

Senyores i senyors diputats, s'aixeca la sessió. Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	12 euros.
Sis mesos	6 euros.
Tres mesos	3 euros.
Preu de l'exemplar	0,60 euros.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 8
07001 PALMA

